

Brusel 13. září 2023
(OR. en)

12954/23

**Interinstitucionální spis:
2023/0322(CNS)**

**ECOFIN 869
FISC 190**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	13. září 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 529 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY o stanovování převodních cen

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 529 final.

Příloha: COM(2023) 529 final

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 12.9.2023
COM(2023) 529 final

2023/0322 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o stanovování převodních cen

{SWD(2023) 308-309}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh je součástí balíčku nazvaného „Podnikání v Evropě: rámec pro zdanění příjmů“ neboli „BEFIT“. Balíček vedle tohoto návrhu o stanovování převodních cen, který začleňuje klíčové zásady stanovování převodních cen do práva EU s cílem předložit určité společné přístupy pro členské státy, obsahuje druhý samostatný návrh, který stanoví společný soubor pravidel pro výpočet základu daně velkých skupin společností v EU.

Stanovování převodních cen se týká stanovení cen pro transakce mezi sdruženými podniky (tj. členy téhož nadnárodního podniku), které zahrnují převod majetku nebo služeb. Významný objem světového obchodu tvoří mezinárodní převody zboží a služeb, kapitálu a nehmotného majetku (např. duševního vlastnictví) v rámci nadnárodní společnosti; tyto převody se nazývají „transakce uvnitř skupiny“.

„Transakce uvnitř skupiny“ se nemusí nutně řídit tržními silami, ale mohou být do značné míry řízeny společnými zájmy skupiny jako celku. Protože daňové výpočty jsou obecně založeny na účtech na úrovni subjektů, ceny nebo jiné podmínky, za kterých se tyto transakce uvnitř skupiny uskutečňují, ovlivní výnosy a/nebo náklady příslušných subjektů v souvislosti s těmito transakcemi, a v důsledku toho budou mít dopad na výši zisku, který každý subjekt skupiny eviduje pro daňové účely. Vyšší cena zvyšuje příjem prodávajícího a snižuje příjem kupujícího. Nižší cena snižuje příjem prodávajícího a zvyšuje příjem kupujícího. Převodní cena tedy ovlivňuje základ daně jak v zemi prodávajícího, tak v zemi kupujícího, který se účastní přeshraniční transakce.

Proto je důležité stanovit vhodnou cenu, tzv. „převodní cenu“, pro převody uvnitř skupiny. „Stanovování převodních cen“ je obecný termín pro stanovení ceny transakcí mezi spřízněnými stranami.

Podle současných mezinárodních standardů, které vypracovala Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)¹, musí být ceny u přeshraničních transakcí mezi spřízněnými subjekty nadnárodní skupiny stanovovány na stejném základě jako u transakcí mezi třetími stranami za srovnatelných okolností. Jedná se tzv. „princip tržního odstupu“, který je zohledněn v článku 9 (Sdružené podniky) vzorové úmluvy OECD o daních z příjmů a majetku².

Článek 9 však nestanoví podrobná pravidla pro stanovování převodních cen. Postupem času OECD vypracovala pokyny OECD pro stanovování převodních cen pro nadnárodní společnosti a daňové správy³ (pokyny OECD pro stanovování převodních cen), které poskytují vodítko k významu a uplatňování principu tržního odstupu. Tyto pokyny byly vypracovány jako nezávazný nástroj s cílem pomoci nadnárodním společnostem a daňovým orgánům při hledání řešení případů týkajících se převodních cen, která minimalizují konflikty

¹ Viz internetové stránky OECD: <https://www.oecd.org/>.

² Vzorová úmluva OECD o daních z příjmu a majetku (<https://www.oecd.org/ctp/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>).

³ Pokyny OECD pro stanovování převodních cen pro nadnárodní společnosti a daňové správy (<https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>).

a omezují soudní spory. Pokyny OECD pro stanovování převodních cen byly poprvé zveřejněny v roce 1995 a jsou pravidelně aktualizovány.

Článek 9 vzorové úmluvy OECD se nepovažuje za ustanovení zavádějící vnitrostátní režim stanovování převodních cen, pokud princip tržního odstupu nebyl začleněn do vnitrostátního práva. Obecně se totiž má za to, že článek 9 nemá přímý účinek, pokud jde o vnitrostátní použití. Jurisdikce však obvykle mají zavedeny vnitrostátní právní předpisy, které zajišťují určitou harmonizaci základních zásad v souladu se standardem tržního odstupu, i když jejich uplatňování není na celém světě stejné. Dále mohou mít jurisdikce zavedeny vlastní správní pokyny a/nebo předpisy, které lépe vysvětlují vnitrostátní ustanovení a poskytují vodítko pro jejich výklad.

Důvody tohoto návrhu vycházejí ze skutečnosti, že téměř všechny členské státy jsou rovněž členy OECD⁴, a proto se zavázaly dodržovat její zásady a doporučení. Navzdory politickému závazku většiny členských států se však postavení a úloha pokynů OECD pro stanovování převodních cen v současné době v jednotlivých členských státech liší. Kromě toho na úrovni Unie nejsou v současné době pravidla pro stanovování převodních cen harmonizována prostřednictvím legislativních aktů, ačkoli všechny členské státy mají zavedeny vnitrostátní právní předpisy, které stanoví společný přístup k základním principům. Přesto však nejsou plně sladěny. Skutečnost, že každý členský stát má při výkladu a uplatňování pokynů OECD pro stanovování převodních cen velkou volnost, vede ke složitosti a nerovným podmínkám pro podniky.

Vnitrostátní právní předpisy členských států se například liší v definici „sdružených podniků“ a zejména v pojmu „kontrola“, který je obvykle předpokladem pro uplatnění stanovování převodních cen. Některé členské státy uplatňují při určování, zda je splněno kritérium kontroly, hranici 25 %, zatímco jiné uplatňují hranici 50 % podílu. To vede k tomu, že podniky čelí daňové nejistotě, vysokým nákladům na dodržování předpisů a také častým a časově náročným právním sporům, které vedou mimo jiné ke značným částkám za právní služby a vytvářejí překážky pro přeshraniční operace a vysoké riziko dvojího a/nebo nadměrného zdanění.

Riziko dvojího zdanění a nadměrného zdanění pro podniky působící přeshraničně vede k nedostatku daňové jistoty v souvislosti s možnými daňovými spory⁵ mezi daňovými správami různých členských států v případech, kdy tyto správy zastávají odlišné názory na zacházení s konkrétní transakcí v rámci jejich systému daně z příjmů právnických osob. Ve stále více globalizované a konkurenční světové ekonomice hraje daňová jistota na jednotném trhu stále větší roli. Některé podniky se proto v zájmu zvýšení daňové jistoty v oblasti svých daňových záležitostí snaží získat od daňového orgánu daňové rozhodnutí týkající se zacházení s určitými transakcemi. Pokud je však daňové rozhodnutí jednostranné, mohou ostatní dotčené členské státy dohodnuté zacházení s takovými transakcemi zpochybnit. Proto i v případě získání jednostranného daňového rozhodnutí existuje reálné riziko daňových sporů a možného dvojího nebo nadměrného zdanění.

Složitost pravidel pro stanovování převodních cen a jejich rozdílné uplatňování ve vnitrostátním právu členských států vyvolává řadu dalších problémů:

⁴ Malta, Kypr, Bulharsko a Rumunsko nejsou členy OECD.

⁵ Jedna z velkých firem rovněž poukázala na to, že se zvýšil počet daňových sporů týkajících se stanovování převodních cen v rámci EU a odstranění srážkové daně.

- **Přesouvání zisku a vyhýbání se daňovým povinnostem⁶:** převodní ceny lze snadno zmanipulovat za účelem přesunu zisku a využít je v rámci agresivního daňového plánování.
- **Soudní spory⁷ a dvojí zdanění⁸:** stanovování převodních cen je subjektivnější než jiné oblasti přímého a nepřímého zdanění, a proto může často vést ke sporům, protože daňové správy nemají vždy společný zájem a výklad. Je tomu tak proto, že aby se zabránilo dvojímu zdanění, měla by po dobře odůvodněné primární úpravě (směrem nahoru) ze strany jedné daňové správy v ideálním případě následovat následná úprava (směrem dolů) ze strany druhé daňové správy. To znamená, že druhá daňová správa by musela odpovídajícím způsobem snížit svůj základ daně, což je pravděpodobně možnost, které by se daňová správa raději vyhnula.
- **Vysoké náklady na dodržování předpisů:** Dvojí zdanění představuje již nyní pro podniky působící v zahraničí značné náklady. Kromě toho jsou významné také náklady na dodržování daňových předpisů⁹ související se stanovováním převodních cen. Tyto náklady vyplývají z povinnosti podniků určit, jaké ceny lze považovat za ceny v souladu s principem tržního odstupu, provádět studie a sestavovat a vést/aktualizovat související dokumentaci.

⁶ Na začátku projektu zaměřeného na boj proti erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS) v roce 2013 OECD odhadovala, i když uznávala omezení v souvislosti s metodikou a daty, že rozsah celosvětových ztrát výnosů z daně z příjmů právnických osob v důsledku praktik BEPS by mohl činit 100 až 240 miliard USD ročně (viz <https://www.oecd.org/tax/beps-project-explanatory-statement-9789264263437-en.htm>); Manipulace se stanovováním převodních cen byla označena za jednu z praktik BEPS. Zejména opatření 8–10 projektu boje proti BEPS byla věnována zlepšení pokynů k uplatňování principu tržního odstupu, aby bylo zajištěno, že výsledky budou dány spíše ekonomickou realitou než čísly na papíře. V tomto ohledu se závěrečná zpráva opatření 8–10 snaží sladit výsledky převodních cen s tvorbou hodnoty nadnárodní skupiny podniků.

⁷ Z oficiálních statistik OECD vyplývá, že na konci roku 2021 se počet neuzavřených řízení vedoucích ke vzájemné dohodě aktivovaných za účelem řešení dvojího zdanění vyplývajících z případů týkajících se převodních cen zvýšil o 33 % ve srovnání s rokem 2016 (soupis řízení vedoucích ke vzájemné dohodě na konci roku 2021 činil 6 000 oproti 4 500 neuzavřeným případům řízení vedoucích ke vzájemné dohodě na konci roku 2016). Statistické údaje OECD o řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě jsou k dispozici zde: <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics-2021-inventory-trends.htm#tpcases>. Oficiální statistiky EU o řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě podle arbitrážní úmluvy ukazují nárůst sporů o stanovování převodních cen mezi členskými státy o 17 % oproti předchozímu roku (celkový soupis řízení vedoucích ke vzájemné dohodě členských států na konci roku 2020 činil 2 213, zatímco celkový soupis řízení vedoucích ke vzájemné dohodě členských států na konci roku 2019 činil 1 889). Statistiky EU ohledně řízení vedoucích ke vzájemné dohodě jsou k dispozici zde: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/statistics-apas-and-maps-eu_en.

⁸ Podle průzkumu o stanovování převodních cen, který zveřejnila společnost Ernst & Young (a který je k dispozici na adrese http://www.ey.com/global/content.nsf/International/2007-2008_Transfer_Pricing_Global_Survey), je jedním z důvodů, proč podniky považují stanovování převodních cen za prioritní daňovou otázku, jeho souvislost s dvojím zdaněním. Podle tohoto průzkumu (byly provedeny rozhovory s 850 nadnárodními společnostmi ve 24 zemích, z toho v jedenácti členských státech EU) podniky uvedly, že 42 % případů úpravy vedlo k trvalému dvojímu zdanění. Důvodem je především to, že firmy obvykle nepředkládají případy k řízením vedoucím ke vzájemné dohodě, protože je považují za příliš zdlouhavá a nákladná.

⁹ Podle studie o zdanění podniků, kterou provedla Evropská komise v roce 2001 (Taxation in the Single Market. SEC (2001) 582 final), vynakládají středně velké nadnárodní podniky na dodržování pravidel pro stanovování převodních cen přibližně 1 až 2 miliony EUR ročně. Velkým nadnárodním podnikům vznikají náklady na dodržování pravidel pro stanovování převodních cen ve výši přibližně 4 až 5,5 milionu EUR ročně.

Tyto daňové překážky pro podniky brání řádnému fungování jednotného trhu a ztěžují možnost využití jeho potenciálu, pokud jde o zvýšení efektivity. V důsledku toho je konkurenceschopnost jednotného trhu oslabena.

Cílem tohoto návrhu je zjednodušit daňová pravidla zvýšením daňové jistoty pro podniky v EU, snížit tak riziko soudních sporů a dvojího zdanění a odpovídající náklady na dodržování předpisů, a tím zlepšit konkurenceschopnost a efektivitu jednotného trhu. Jasným závěrem cílených i veřejných konzultací bylo zjištění, že si podniky přejí získat daňovou a obecněji právní jistotu. Daňová jistota měla pro podniky vždy vysokou prioritu a často byla zdůrazňována jako důležitější než otázka daňové sazby. V důsledku velkého počtu ambiciózních reforem v oblasti mezinárodního zdanění právnických osob v posledních letech je otázka daňové jistoty stále důležitější.

Tohoto cíle je dosahováno: 1) začleněním principu tržního odstupu do práva Unie; 2) harmonizací klíčových pravidel pro stanovování převodních cen; 3) vyjasněním úlohy a postavení pokynů OECD pro stanovování převodních cen a 4) vytvořením možnosti stanovit v rámci Unie společná závazná pravidla pro konkrétní otázky týkající se převodních cen v rámci pokynů OECD pro stanovování převodních cen.

Návrh by zajistil postupný rozvoj společných a konzistentních přístupů daňových orgánů členských států k výkladu a uplatňování pravidel pro stanovování převodních cen prostřednictvím začlenění principu tržního odstupu do práva Unie a vyjasnění úlohy a postavení pokynů OECD pro stanovování převodních cen. Kromě toho by vyhlídka na stanovení společných závazných pravidel pro členské státy pro konkrétní transakce v rámci pokynů OECD pro stanovování převodních cen měla zlepšit odolnost podniků v Unii, snížit narušování hospodářské soutěže a přispět k rovným podmínkám na jednotném trhu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh směrnice je plně v souladu se stávajícími politikami EU v oblasti přímých daní. Navazuje na úsilí Komise a Unie v rámci jejich programu daňové politiky, jehož cílem je vytvoření robustního, účinného a spravedlivého daňového rámce, který přináší solidní příjmy a podporuje růst, jak je uvedeno ve sdělení „Zdanění podniků pro 21. století“ z roku 2021¹⁰. Tato politická iniciativa je v souladu s úsilím poskytnout podnikům daňovou jistotu a rovné podmínky a zároveň zajistit, aby vlády členských států měly přístup ke spravedlivým a stabilním výnosům z daně z příjmů právnických osob.

V roce 2016 byla přijata směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD)¹¹ s cílem zajistit koordinované provádění klíčových opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem, která vyplývají z opatření v rámci interního projektu proti erozi základu daně a přesouvání zisku, v členských státech a stanovit řadu konkrétních a obecných pravidel proti zneužívání daňového režimu. V roce 2017 byla změněna tak, aby zahrnovala další pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem týkající se nesouladu mezi daňovými systémy¹².

¹⁰ Viz sdělení „Zdanění podniků pro 21. století“: https://taxation-customs.ec.europa.eu/communication-business-taxation-21st-century_en.

¹¹ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex%3A32016L1164>).

¹² Směrnice Rady (EU) 2017/952 ze dne 29. května 2017, kterou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32017L0952>).

Souběžně s tím byla směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC)¹³ od svého přijetí v roce 2011 několikrát revidována a rozšířena, a to proto, aby umožnila rozsáhlou a včasnou výměnu informací týkajících se daní mezi daňovými orgány v celé Unii s cílem podpořit prosazování daňových právních předpisů členských států.

Pro tento návrh mají zvláštní význam zejména směrnice DAC3¹⁴ a DAC6¹⁵, a to z důvodu jejich souvislosti se stanovováním převodních cen. Podle směrnice DAC3 si příslušné vnitrostátní orgány mimo jiné automaticky vyměňují informace týkající se tzv. předběžných posouzení převodních cen¹⁶. Směrnice DAC6 upravuje automatickou výměnu informací o přeshraničních uspořádáních podléhajících oznamovací povinnosti, která byly oznámena zprostředkovateli nebo příslušným daňovým poplatníkem. Přeshraniční uspořádání podléhající oznamovací povinnosti jsou identifikována na základě řady „charakteristických znaků“, které zahrnují různé ukazatele potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem. Charakteristický znak kategorie E se týká ujednání relevantních pro stanovování převodních cen.

Návrh je rovněž v souladu s dřívějšími výstupy Společného fóra pro převodní ceny (JTPF)¹⁷ – skupiny odborníků, kterou Komise zřídila v roce 2002, aby navrhovala pragmatická nelegislativní řešení praktických problémů, které přináší praxe v oblasti stanovování převodních cen v Unii. Fórum JTPF pracovalo v rámci pokynů OECD pro stanovování převodních cen a fungovalo na základě konsensu. Na základě práce fóra JTPF Komise iniciovala soubor koordinovaných opatření, buď pokynů, nebo doporučení, která byla následně schválena Radou. Jedním z nich je kodex chování ohledně dokumentace v oblasti převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii (EU TPD)¹⁸, který členské státy obecně dodržují. Mandát fóra JTPF vypršel v březnu 2019 a nebyl obnoven.

Návrh doplňuje také arbitrážní úmluva¹⁹. Ta zavádí postup pro řešení sporů, kdy dochází ke dvojímu zdanění mezi podniky různých členských států v důsledku úpravy zisků podniku jednoho členského státu směrem nahoru. Většina dvoustranných smluv o zamezení dvojího zdanění sice obsahuje ustanovení o následné úpravě zisků dotčeného sdruženého podniku směrem dolů, ale obecně neukládá smluvním státům závaznou povinnost dvojí zdanění odstranit. Arbitrážní úmluva stanoví odstranění dvojího zdanění dohodou mezi smluvními

¹³ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/ALL/?uri=CELEX%3A32011L0016>).

¹⁴ Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2376>).

¹⁵ Směrnice Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex%3A32018L0822>).

¹⁶ Předběžné posouzení převodních cen se vztahuje na jakoukoli dohodu, sdělení nebo jakýkoli jiný nástroj či opatření s podobnými účinky, které předem určují vhodný soubor kritérií pro stanovení převodní ceny přeshraničních transakcí mezi sdruženými podniky nebo pro přiřazení zisku stálé provozovně.

¹⁷ Viz Společné fórum EU pro převodní ceny (JTPF) zde: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

¹⁸ Usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 27. června 2006 o kodexu chování ohledně dokumentace v oblasti převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii, 2006/C 176/01, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL

¹⁹ Úmluva o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (90/463/EHS).

státy, včetně případného odkazu na stanovisko nezávislého poradního orgánu. Zlepšuje tak podmínky pro přeshraniční činnosti na vnitřním trhu.

Kromě arbitrážní úmluvy se daňoví poplatníci mohou spolehnout na nová pravidla pro řešení daňových sporů, která platí od 1. července 2019. Jsou stanovena ve směrnici Rady o mechanismech řešení daňových sporů v Evropské unii²⁰ a přinášejí významné zlepšení řešení daňových sporů, neboť zajišťují, aby podniky a občané mohli rychleji a účinněji řešit spory týkající se výkladu a uplatňování daňových smluv. Nová pravidla se rovněž týkají otázek souvisejících s dvojím zdaněním, k němuž dochází, když si dvě nebo více zemí nárokuje právo na zdanění stejného příjmu nebo zisku společnosti nebo osoby. K tomu může dojít například v důsledku nesouladu vnitrostátních pravidel či rozdílného výkladu pravidel pro stanovování převodních cen ve dvoustranné daňové smlouvě.

V červenci 2020 se pak Komise zavázala, že společně se zainteresovanými členskými státy vypracuje rámec EU pro spolupráci v oblasti dodržování předpisů, běžně nazývaný „European Trust and Cooperation Approach“ (ETACA, česky „Evropský přístup založený na důvěře a spolupráci“)²¹. Jeho účelem je poskytnout jasný celoevropský rámec pro preventivní dialog mezi daňovými správami a poplatníky daně z příjmů právnických osob s cílem podnítit preventivní dialog vedoucí k tomu, aby daňové správy prováděly posouzení rizik na vysoké úrovni v oblasti politiky stanovování převodních cen přijaté velkými nadnárodními podniky. Výsledkem je, že společnosti dostávají podporu při své internacionalizaci, aby se vyhnuly problémům s dvojím zdaněním a snížily náklady na dodržování daňových předpisů. Pilotní fáze programu byla ukončena v březnu 2023 a útvary Komise v současné době vyhodnocují, zda a jak program zavést trvale.

V neposlední řadě Komise nadále podporuje provádění své agendy pro spravedlivé a jednoduché zdanění, jako jsou výše uvedené směrnice, prostřednictvím svého Nástroje pro technickou podporu²² a dalších programů Unie.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh směrnice je v souladu se strategií Komise pro malé a střední podniky v oblasti daní a malých a středních podniků²³. Většina malých a středních podniků považuje daňové otázky za nejvíce zatěžující oblast politiky, která se jich dotýká. Malé a střední podniky mají v souvislosti s daňovými záležitostmi mnoho potíží, například: přímé daně (daň z příjmu a kapitálu, dvojí zdanění atd.), náklady na dodržování daňových předpisů a administrativní zátěž, která vyplývá z daňových pravidel. Vzhledem k tomu, že cílem našeho návrhu je vytvořit společný přístup ke stanovování převodních cen, a tím vytvořit větší daňovou jistotu v této oblasti v celé Unii pro společnosti bez ohledu na jejich velikost, budou mít z harmonizovanějšího přístupu prospěch i malé a střední podniky, což by mohlo vést ke snížení nákladů na dodržování předpisů a také ke zvýšení jistoty ve vztahu k daňovým orgánům v různých členských státech.

²⁰ Směrnice Rady (EU) 2017/1852 ze dne 10. října 2017 o mechanismech řešení daňových sporů v Evropské unii (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1852>).

²¹ Viz webové stránky věnované přístupu ETACA zde: https://taxation-customs.ec.europa.eu/eu-cooperative-compliance-programme/european-trust-and-cooperation-approach-etaca-pilot-project-mnes_en.

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zavádí Nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

²³ Viz webové stránky o daních a malých a středních podnicích: https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/taxation-and-smes_en.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem pro legislativní podněty v oblasti daní je článek 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU). Ačkoli v tomto článku není uveden výslovný odkaz na přímé daně, hovoří o vydávání směrnic pro sbližování vnitrostátních právních předpisů, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování jednotného trhu. Z toho vyplývá, že podle článku 115 Smlouvy o fungování EU jsou směrnice vhodným právním nástrojem Unie v této oblasti. Na základě článku 288 Smlouvy o fungování EU budou směrnice pro členské státy závazné, pokud jde o výsledek, kterého má být dosaženo, ale volba formy a metod bude ponechána na vnitrostátních orgánech.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Podle zásady subsidiarity uvedené v článku 5 Smlouvy o Evropské unii by Unie měla jednat pouze tehdy, pokud navrhovaných cílů nemůže být dosaženo dostatečně pouze členskými státy, a navíc jich z důvodu rozsahu nebo účinků zamýšlené činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Přeshraniční povaha problému vyžaduje společný podnět v rámci celého jednotného trhu. Vzhledem k tomu, že stanovování převodních cen je ze své povahy přeshraniční, lze jej řešit pouze stanovením právních předpisů na úrovni Unie. Tato iniciativa je tedy v souladu se zásadou subsidiarity vzhledem k tomu, že jednotlivé nekoordinované kroky členských států by pouze prohloubily současnou roztržičnost právního rámce pro stanovování převodních cen a nepřinesly by zamýšlené výsledky. Největší šanci na dosažení zamýšlených cílů by měl společný přístup pro všechny členské státy.

Legislativní podnět je proto v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

• Proporcionalita

Zamýšlená opatření nepřekračují minimální nezbytnou úroveň ochrany jednotného trhu, a jsou proto v souladu se zásadami proporcionality. Směrnice zajišťuje společný přístup, pokud jde o základní zásady pro stanovování převodních cen, a stanoví cílená pravidla pro konkrétní transakce, při nichž lze vytvořit největší přidanou hodnotu pro Unii. Společný standard principu tržního odstupu a harmonizovanější přístup ke stanovování převodních cen by měly vést k méně roztržičnému uplatňování a výkladu principu tržního odstupu v celé Unii, což by mělo snížit množství sporů, soudních sporů a celkové náklady na dodržování předpisů pro podniky působící v Unii.

Vzhledem k výše uvedenému návrh směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů, a je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

• Volba nástroje

Jedná se o návrh směrnice, která je jediným přípustným nástrojem podle právního základu stanoveného v článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V oblasti stanovování převodních cen neexistují žádné předchozí právní předpisy Unie, a proto nebyla provedena žádná hodnocení *ex post* ani kontroly účelnosti.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Od 13. října 2022 do 26. ledna 2023 byla zveřejněna výzva k předkládání důkazů a online průzkum týkající se širší iniciativy BEFIT. Celkem bylo v rámci konzultačních činností získáno 123 příspěvků. Mezi nimi je 46 příspěvků se zpětnou vazbou a 77 odpovědí na průzkum v rámci veřejné konzultace, z nichž 29 zahrnovalo písemná podání. Všechny příspěvky obdržené od zúčastněných stran byly zohledněny v posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise při přípravě návrhu vedla konzultace a získala podněty z různých zdrojů. Komise vycházela mimo jiné z veřejně dostupných informací, konzultovala sekretariát OECD a uspořádáním virtuální panelové diskuse získala podněty od akademiků specializujících se na oblast stanovování převodních cen.

- **Posouzení dopadů**

Při přípravě iniciativy BEFIT, jejíž součástí je tento návrh, bylo provedeno posouzení dopadů. Návrh zprávy o posouzení dopadů byl předložen Výboru Komise pro kontrolu regulace dne 26. dubna 2023. Po zasedání dne 24. května 2023 vydal výbor pro kontrolu regulace dne 26. května 2023 kladné stanovisko s výhradami, v němž navrhl některé oblasti pro další zlepšení, pokud jde o náklady a přínosy celé iniciativy BEFIT. V souvislosti s tímto návrhem nebyly aktualizovány žádné další konkrétní údaje. Shrnutí připojené k posouzení dopadů bylo zveřejněno na tomto odkazu: **[bude doplněno později]**

Posouzení dopadů, revidované na základě doporučení Výboru pro kontrolu regulace, zkoumalo základní variantu (tj. scénář beze změn) a dvě možnosti politiky:

Možnost 1: Zahrnutí principu tržního odstupu OECD a pokynů pro stanovování převodních cen do práva EU

Tato možnost spočívá v harmonizaci norem pro stanovování převodních cen v rámci Unie formou právních předpisů vycházejících ze zásad. Princip tržního odstupu by byl začleněn do práva Unie. Kromě toho by právní předpis vyjasnil postavení a úlohu pokynů OECD pro stanovování převodních cen a v případě výkladu principu tržního odstupu by odkazoval na jejich nejnovější verzi. Pokyny by se tak staly závazným nástrojem, ale týkalo by se to výhradně (nejnovější) verze, která by byla začleněna do práva Unie, nikoli jejich případných revizí. Cílem by bylo zajistit, aby se členské státy řídily stejnou zásadou a měly společný přístup k uplatňování převodních cen.

Možnost 2: Zahrnutí principu tržního odstupu OECD a pokynů pro stanovování převodních cen do právních předpisů EU spolu s postupným rozvojem společných přístupů k praxi uplatňování převodních cen.

Tato možnost navazuje na možnost 1 a jejím cílem by bylo nejen zajistit, aby členské státy EU uplatňovaly stejný princip, ale šla by ještě dále a zavedla by mechanismus, který by

zajistil koordinaci názorů na pokyny OECD pro stanovování převodních cen a jejich výkladů mezi členskými státy.

Stejně jako v případě možnosti 1 by byl princip tržního odstupu začleněn do práva Unie a právní předpisy by vyjasnily úlohu a postavení pokynů OECD pro stanovování převodních cen, které by však byly doplněny mechanismem pro koordinaci jejich výkladu a uplatňování na úrovni Unie. Kromě toho tato možnost obsahuje několik ustanovení, která upravují základní pravidla pro stanovování převodních cen. Tato varianta by dále stanovila zvláštní pravidla proti zneužívání v oblasti stanovování převodních cen. Vyzývala by rovněž ke zřízení skupiny odborníků, která by projednala a schválila výklad principu tržního odstupu a zajistila by koordinovaný výklad a přístup ve vztahu k praktickým problémům, které vznikají v souvislosti s postupy pro stanovování převodních cen v Unii.

Tyto dvě možnosti byly srovnány na základě těchto kritérií: účinnosti, účelnosti, soudržnosti a přiměřenosti. V posouzení dopadů byl učiněn závěr, že upřednostňovanou variantou je možnost 2.

Tento návrh odráží tuto možnost 2, i když s drobnými změnami. Za prvé, návrh neobsahuje žádné zvláštní pravidlo proti zneužívání. Řeší však otázku úprav směrem dolů jako systematické pravidlo v souladu s přístupem vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku. Za druhé se nyní předpokládá, že závazná pravidla týkající se určitých transakcí budou vydána ve formě prováděcích aktů Rady na základě návrhu Komise.

Komise se domnívá, že se projeví pozitivní hospodářský dopad díky nižším nákladům na dodržování předpisů jak na úrovni daňových správ, tak na úrovni daňových poplatníků, a to díky větší daňové jistotě, a tedy menšímu počtu daňových sporů. Očekává se, že sociální dopad a dopad na životní prostředí budou spíše omezené.

Základní práva

Základní práva, zejména požadavky týkající se ochrany osobních údajů podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „GDPR“)²⁴, jsou zajištěna. Osobní údaje budou zpracovávány pouze v takovém rozsahu a pouze po takovou dobu, které jsou nezbytně nutné k tomu, aby příslušné orgány zajistily dodržování svých vnitrostátních daňových předpisů a zmírnění rizika daňových podvodů, úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem v členských státech, zejména ověřením správného uplatňování pravidel pro stanovování převodních cen zakotvených v této směrnici.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Hlavní rozpočtové důsledky této iniciativy pro Komisi zahrnují dodatečné lidské zdroje na pokrytí nových úkolů a vytvoření skupiny odborníků. Tato skupina odborníků bude složena z odborníků v oblasti stanovování převodních cen a poskytne Komisi znalosti a odborné poznatky, aby mohla zvážit, které prvky by měly být zahrnuty do prováděcích aktů, jež navrhne Radě. Legislativní finanční výkaz obsahuje podrobnosti o potřebných lidských a administrativních zdrojích.

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise vyhodnotí směrnici pět let poté, co vstoupí v platnost vnitrostátní předpisy, kterými se tato směrnice provádí, a poté každých pět let.

Pro účely sledování a hodnocení provádění směrnice poskytují členské státy Komisi každoročně údaje odrážející příslušné informace o fungování směrnice. Příslušné informace se definují prostřednictvím prováděcího aktu v souladu s postupem uvedeným v článku 17 návrhu.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Návrh lze rozdělit do tří částí: 1) první část se týká principu tržního odstupu a možných důsledků jeho uplatňování; 2) druhá část stanoví základní prvky, které jsou relevantní pro uplatňování principu tržního odstupu a 3) třetí část obsahuje mechanismus pro stanovení dalších společných pravidel týkajících se omezeného souboru otázek, která zajistí další zjednodušení a daňovou jistotu pro daňové poplatníky, pokud jde o výklad a uplatňování principu tržního odstupu.

i) Princip tržního odstupu

Princip

Článek 4 stanoví, že pokud podmínky přeshraničních transakcí uvnitř skupiny nejsou v souladu s principem tržního odstupu, musí být upraveny tak, aby odrážely podmínky, které by byly stanoveny mezi nezávislými stranami, a zisky musí být odpovídajícím způsobem zdaněny.

Pro účely této směrnice by měla být stálá provozovna považována za sdružený podnik, a proto je obecné pravidlo obsažené v článku 4 relevantní i pro přiřazení zisku stálé provozovně. V důsledku toho by vnitřní vztahy mezi sídlem a stálou provozovnou měly být stanoveny v souladu s principem tržního odstupu.

Podle principu tržního odstupu se ceny transakcí mezi sdruženými podniky („převodní ceny“) testují a mohou být upraveny tak, aby odrážely ceny srovnatelných nezávislých transakcí.

Aby se na transakci vztahovalo obecné pravidlo stanovené v článku 4, musí se uskutečnit mezi dvěma sdruženými subjekty. Je tedy nezbytné, aby v Unii existovala společná definice sdruženého podniku. Článek 5 obsahuje definici sdruženého podniku, kterou musí členské státy zavést pro účely uplatňování pravidel pro stanovování převodních cen stanovených v tomto návrhu směrnice.

Úpravy

Úpravy převodních cen lze rozdělit do dvou hlavních kategorií: i) úpravy provedené daňovou správou po podání daňového přiznání společnosti, které mohou zahrnovat primární úpravy a následné úpravy, a ii) úpravy provedené dobrovolně daňovým poplatníkem před podáním daňového přiznání společnosti, které jsou známy jako kompenzační úpravy.

Článek 6 stanoví pravidla, jak mají členské státy postupovat při primárních a následných úpravách. Primární úpravy se týkají zvýšení zdanitelných zisků společnosti v důsledku přeshraničních transakcí se sdruženým podnikem, které nebyly provedeny za obvyklých

tržních podmínek. Následné úpravy se provádějí v reakci na primární úpravu a jejich cílem je odstranit dvojí zdanění, které může nastat v důsledku primární úpravy. Pokud totiž daňová správa zvýší zdanitelné zisky společnosti v jedné daňové jurisdikci (prostřednictvím primární úpravy), může být nezbytné provést následnou úpravu, aby se snížila daňová povinnost této společnosti v druhé dotčené daňové jurisdikci.

Hlavním cílem čl. 6 odst. 1 je zajistit, aby členské státy měly k dispozici odpovídající mechanismus, který jim umožní provést následnou úpravu, pokud je primární úprava provedena v jiné jurisdikci. Pokud by následná úprava neexistovala, je pravděpodobné, že daňoví poplatníci působící v zahraničí budou vystaveni dvojímu zdanění, což je situace, které je třeba se vyhnout. V tomto ohledu by členské státy měly mít možnost provádět následné úpravy a měly by zvážit možnost poskytovat takovou úpravu nejen v rámci řízení pro dosažení vzájemné dohody, ale také například jako výsledek „zrychleného“ řízení, pokud není pochyb o tom, že primární úprava je opodstatněná, nebo společných auditů.

V některých případech mohou existovat oprávněné důvody, proč následná úprava není poskytnuta. Členské státy by neměly poskytnout následné úpravy, pokud: i) primární úprava není považována za slučitelnou s principem tržního odstupu; ii) primární úprava nevede ke zdanění částky zisku v jiné jurisdikci, pro kterou již byl sdružený podnik v příslušném členském státě zdaněn; iii) neexistuje smlouva o zamezení dvojího zdanění a jedná o jurisdikci třetí země. V případě neexistence primární úpravy může členský stát provést úpravu směrem dolů pouze tehdy, pokud i) úprava směrem dolů je v souladu s principem tržního odstupu; ii) částka rovnající se úpravě směrem dolů je zahrnuta do zisku sdruženého podniku v jiné jurisdikci; iii) příslušným jurisdikcím bylo zasláno sdělení o záměru provést úpravu směrem dolů. Cílem je zajistit, aby si členské státy mohly zachovat svou vnitrostátní daňovou suverenitu a právo posoudit, zda je primární úprava provedena v souladu s principem tržního odstupu a zda nedochází ke dvojímu zdanění nebo dvojímu nezdanění.

„Kompenzační úprava“ je ve slovníku pokynů OECD pro stanovování převodních cen definována jako „úprava, při níž daňový poplatník oznámí pro daňové účely převodní cenu, která je podle jeho názoru cenou v souladu s principem tržního odstupu pro závislou transakci, i když se tato cena liší od částky ve skutečnosti účtované mezi sdruženými podniky“. Kompenzační úpravy jsou však příčinou dvojího zdanění, protože nebývají uznávány ve všech jurisdikcích s odůvodněním, že daňové přiznání by mělo odrážet skutečné transakce. Aby se předešlo soudním sporům a zavedl se společný přístup ke kompenzačním úpravám v rámci Unie, stanoví článek 7 podmínky, za kterých by členské státy měly kompenzační úpravu uznat. Toto ustanovení je inspirováno a mělo by být vykládáno ve spojení se zprávou JTPF/009/FINAL/2013/EN²⁵ o kompenzačních úpravách schválenou Společným fórem pro převodní ceny v roce 2013.

ii) Společné základní prvky

Přesné vymezení obchodních a finančních vztahů

Článek 8 směrnice stanoví, že výsledky stanovování převodních cen musí být určeny v souladu se skutečným chováním spřízněných stran v kontextu smluvních podmínek transakce. K dosažení tohoto cíle ustanovení vyžaduje pečlivé vymezení skutečné transakce mezi

²⁵ Zpráva Společného fóra EU pro převodní ceny o kompenzačních úpravách (EU Joint Transfer Pricing Forum Report on compensating adjustments) (JTPF/009/FINAL/2013/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

sduženými podniky pomocí analýzy smluvních vztahů mezi stranami v kombinaci s jejich chováním. V tomto ohledu musí být rozhodujícím prvním krokem analýzy stanovování převodních cen přesné vymezení vnitropodnikových transakcí pomocí analýzy jejich ekonomicky relevantních charakteristik, které se odrážejí nejen ve smlouvách mezi stranami, ale také v jejich chování a dalších relevantních skutečnostech. Výchozím bodem analýzy by měly být smluvní podmínky a v rozsahu, v jakém je chování nebo jiné skutečnosti v rozporu s písemnou smlouvou, by mělo být chování stran (spíše než podmínky písemné smlouvy) považováno za nejlepší důkaz skutečně provedené transakce či transakcí.

Metody pro stanovení převodních cen

V souladu s kapitolou III pokynů OECD pro stanovování převodních cen se v článku 9 návrhu směrnice hovoří o těchto hlavních metodách stanovování převodních cen.

„Metoda srovnatelné nezávislé ceny“ porovnává cenu účtovanou za majetek nebo služby převedené v rámci závislé transakce s cenou účtovanou za majetek nebo služby převedené ve srovnatelné nezávislé transakci za srovnatelných okolností. Pokud je mezi oběma cenami rozdíl, může to znamenat, že podmínky obchodních a finančních vztahů sdužených podniků nejsou v souladu s principem tržního odstupu a že cenu závislé transakce je třeba nahradit cenou nezávislé transakce. Metodu srovnatelné nezávislé ceny lze použít na základě transakcí daňového poplatníka s nezávislými podniky (interní srovnatelné transakce) nebo na základě transakcí mezi jinými nezávislými podniky (externí srovnatelné transakce). Ačkoli je tato metoda potenciálně dostupná pro všechny typy transakcí, požadavek na srovnatelnost výrobků, aby ji bylo možné přiměřeně spolehlivě použít, je obzvláště vysoký, protože jakýkoli rozdíl mezi výrobky může podstatně ovlivnit cenu transakce, přičemž často není možné stanovit přiměřeně přesné úpravy srovnatelnosti pro takové rozdíly mezi výrobky.

„Metoda ceny při opětovném prodeji“ začíná s cenou, za kterou je výrobek, který byl zakoupen od sduženého podniku, dále prodán nezávislému podniku. Tato cena („cena při opětovném prodeji“) se poté sníží o odpovídající hrubé rozpětí („rozpětí ceny při opětovném prodeji“), které se stanoví na základě hrubých rozpětí u srovnatelných nezávislých transakcí a které představuje částku, z níž by se další prodejce snažil pokrýt své prodejní a jiné provozní náklady a s ohledem na vykonávané funkce (s přihlédnutím k použitým aktivům a přijatým rizikům) dosáhnout přiměřeného zisku. To, co zůstane po odečtení hrubého rozpětí, lze po úpravě o další náklady spojené s nákupem výrobku (např. clo) považovat za cenu stanovenou v souladu s principem tržního odstupu za původní převod majetku mezi sduženými podniky.

„Metoda nákladů a přírážky“ začíná s náklady, které vznikly dodavateli majetku nebo služeb v rámci závislé transakce za majetek převedený nebo služby poskytnuté sduženému podniku. K těmto nákladům se poté připočte přiměřená přírážka, která se stanoví na základě přírážky, kterou dodavatelé získali ve srovnatelných nezávislých transakcích, aby se dosáhlo přiměřeného zisku s ohledem na vykonávané funkce a tržní podmínky. Taková přírážka za obvyklých tržních podmínek může být určena odkazem na přírážku, kterou stejný dodavatel získá ve srovnatelných nezávislých transakcích (interní srovnatelná přírážka), nebo odkazem na přírážku, kterou by ve srovnatelných transakcích získal nezávislý podnik (externí srovnatelná přírážka). Obecně platí, že metoda nákladů a přírážky používá rozpětí vypočteného po odečtení přímých a nepřímých nákladů na výrobu nebo dodávku, ale před odečtením provozních nákladů podniku (např. režijních nákladů).

„Transakční metoda čistého rozpětí“ porovnává čisté ziskové rozpětí ve vztahu k vhodné základně (např. náklady, tržby, aktiva), kterou daňový poplatník dosáhl ze závislé transakce

(nebo z transakcí, které je vhodné agregovat a posuzovat společně), s čistým ziskovým rozpětím dosaženým ve srovnatelných nezávislých transakcích. Čisté rozpětí daňového poplatníka ze závislé transakce či transakcí může být určeno odkazem na čisté rozpětí, kterého tentýž daňový poplatník dosáhne ve srovnatelných nezávislých transakcích (interní srovnatelné údaje), nebo odkazem na čisté rozpětí dosažené ve srovnatelných transakcích nezávislým podnikem (externí srovnatelné údaje). V případech, kdy se čisté ziskové rozpětí zvažuje s náklady nebo tržbami, funguje transakční metoda čistého rozpětí podobně jako metoda nákladů a přírážky a metoda ceny při opětovném prodeji s tím rozdílem, že se porovnává čisté ziskové rozpětí vyplývající ze závislých a nezávislých transakcí (po odečtení příslušných provozních nákladů) namísto porovnávání hrubého rozpětí při opětovném prodeji nebo hrubé přírážky ve vztahu k nákladům. Při použití transakční metody čistého rozpětí má obecně větší význam funkční srovnatelnost než srovnatelnost výrobků.

„Metoda rozdělení zisku“ identifikuje kombinovaný zisk ze závislých transakcí, do kterých jsou zapojeny sdružené podniky, a poté tento zisk rozdělí mezi sdružené podniky na ekonomicky platném základě s cílem přiblížit se rozdělení zisku, které by bylo dohodnuto za obvyklých tržních podmínek mezi nezávislými podniky. Tento ekonomicky přijatelný základ může být podložen nezávislými tržními údaji (např. dohodami o nezávislém společném podniku) nebo interními údaji. Druhy takových interních údajů, které jsou relevantní pro rozdělení kombinovaného zisku mezi sdružené podniky („faktor či faktory rozdělení“), budou záviset na skutečnostech a okolnostech případu a mohou zahrnovat například klíče pro rozdělování týkající se příslušných tržeb, nákladů na výzkum a vývoj, provozních nákladů, aktiv nebo počtu zaměstnanců sdružených podniků. Faktor či faktory rozdělení by měly odrážet příslušné příspěvky stran k vytvoření příjmu ze závislé transakce a měly by být přiměřeně nezávislé na formulaci převodních cen (tj. měly by vycházet z objektivních údajů, např. prodeje nespřízněným stranám, nikoli z údajů týkajících se odměňování závislých transakcí, např. prodeje sdruženým podnikům).

Kombinovaný zisk může být rozdělen mezi sdružené podniky na základě zbytkové nebo příspěvkové analýzy.

Ve zbytkové analýze se v prvním kroku identifikují běžné zisky připadající na příspěvky, které lze spolehlivě porovnat, tj. obvykle méně složité příspěvky, pro které lze nalézt spolehlivé srovnatelné údaje, a přiřadí se sdruženým podnikům. Obvykle by se tato počáteční úhrada určila použitím jedné z tradičních transakčních metod nebo transakční metody čistého rozpětí pro identifikaci úhrady srovnatelných transakcí mezi nezávislými podniky. Obecně by se tedy nezohledňoval výnos, který by byl generován druhou kategorií příspěvků, které mohou být jedinečné a hodnotné a/nebo je lze přičíst vysoké úrovni integrace nebo společnému převzetí ekonomicky významných rizik. Ve druhém kroku by případný zbytkový zisk (nebo ztráta), který by zůstal po započtení zisků připadajících na první kategorii příspěvků, vycházel z analýzy relativní hodnoty druhé kategorie příspěvků stran.

Při příspěvkové analýze se kombinovaný zisk na rozdíl od zbytkové analýzy rozdělí mezi sdružené podniky najednou na základě relativní hodnoty příspěvků každého ze sdružených podniků, které se účastní závislé transakce.

Tento návrh neprosazuje upřednostnění žádné z výše uvedených uznávaných metod pro stanovování převodních cen. Je třeba použít pravidlo stanovené v článku 10, a tedy zvolit nejvhodnější metodu s ohledem na skutečnosti a okolnosti konkrétního případu.

Druhý odstavce článku 9 dále stanoví, že jinou metodu pro stanovování převodních cen než schválené metody uvedené v odstavci 1 lze použít pouze tehdy, pokud lze prokázat, že i) pro stanovení podmínek tržního odstupu pro závislou transakci nelze přiměřeně použít žádnou ze schválených metod a ii) tato jiná metoda vede k výsledku, který je v souladu s výsledkem, jehož by dosáhly nezávislé podniky provádějící srovnatelné nezávislé transakce za srovnatelných okolností. Daňový poplatník nebo daňová správa, kteří se domáhají použití jiné metody než schválených metod uvedených v odstavci 1, nesou důkazní břemeno, že byly splněny požadavky čl. 9 odst. 2.

Pokud jsou podmínky stanovené v odstavci 2 splněny a pro určení ceny stanovené v souladu s principem tržního odstupu je použita technika ekonomického oceňování, je třeba náležitě zohlednit obsah a doporučení zprávy JTPF/003/2017/FINAL/EN²⁶ o používání technik ekonomického oceňování při stanovování převodních cen schválené Společným fórem pro převodní ceny v roce 2017. Zpráva poskytuje komplexní popis technik pro oceňování a konkrétních prvků, které by měly být zohledněny při jejich použití pro účely stanovování převodních cen.

Výběr nejvhodnější metody

Článek 10 směrnice stanoví, že cílem výběru metody pro stanovování převodních cen musí být vždy nalezení nejvhodnější metody pro konkrétní případ.

Za tímto účelem by měl proces výběru zohlednit příslušné silné a slabé stránky metod pro stanovování převodních cen; vhodnost zvažované metody vzhledem k povaze závislé transakce, která se určuje zejména prostřednictvím funkční analýzy; dostupnost spolehlivých informací (zejména o nezávislých srovnatelných transakcích) potřebných pro použití vybrané metody a/nebo jiných metod; a stupeň srovnatelnosti závislých a nezávislých transakcí, včetně spolehlivosti úprav srovnatelnosti, které mohou být potřebné k odstranění podstatných rozdílů mezi nimi. Žádná metoda není vhodná ve všech možných situacích, ani není nutné prokazovat, že určitá metoda není za daných okolností vhodná.

Obecně je metoda srovnatelné nezávislé ceny vhodnou metodou pro určení ceny stanovené v souladu s principem tržního odstupu u a) prodeje komodit obchodovaných na trhu za předpokladu, že závislá transakce a srovnatelná nezávislá transakce (srovnatelné nezávislé transakce) probíhají za srovnatelných okolností a na stejné úrovni obchodního řetězce (např. prodej druhotnému výrobcí, distributorovi, maloobchodníkovi atd.), a b) některých běžných finančních transakcí, jako je půjčování peněz. Pro tyto typy transakcí mohou být veřejně dostupné tržní ceny (např. ceny komodit nebo úrokové sazby).

Metoda ceny při opětovném prodeji je nejužitečnější, pokud se použije na prodejní a marketingové operace, které obvykle provádí distributor. Za určitých okolností může být rozpětí ceny při opětovném prodeji prodejce v závislé transakci určeno odkazem na rozpětí ceny při opětovném prodeji, které stejný prodejce získává z položek nakoupených a prodaných ve srovnatelných nezávislých transakcích (interní srovnávací údaje). Za jiných okolností může být rozpětí ceny při opětovném prodeji určeno odkazem na rozpětí ceny při

²⁶ Zpráva Společného fóra EU pro převodní ceny o používání technik ekonomického oceňování při stanovování převodních cen (EU Joint Transfer Pricing Forum Report on the use of economic valuation techniques in transfer pricing) (JTPF/003/2017/FINAL/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

opětovném prodeji, kterého dosáhly nezávislé podniky ve srovnatelných nezávislých transakcích (externí srovnávací údaje).

Metoda nákladů a přírážky je nejužitečnější v případech, kdy a) zboží prodává výrobce, který do závislé transakce nepřispívá hodnotným jedinečným nehmotným majetkem ani nepřebírá neobvyklá rizika, jako je tomu například v případě smlouvy nebo dohody o poplatcích, nebo kdy b) závislá transakce spočívá v poskytování služeb, do nichž poskytovatel nepřispívá hodnotným jedinečným nehmotným majetkem ani nepřebírá neobvyklá rizika.

Transakční metoda čistého rozpětí funguje podobně jako metoda nákladů a přírážky a metoda ceny při opětovném prodeji s tím rozdílem, že porovnává čisté ziskové rozpětí a je užitečná v případech, kdy nejsou k dispozici žádné nebo jen omezené veřejně dostupné spolehlivé informace o hrubém rozpětí třetích stran, v důsledku čehož je obtížné použít dřívější tradiční transakční metody. Obecně lze konstatovat, že ukazatele čistého ziskového rozpětí založené na nákladech se používají pro výrobní činnosti a služby; ukazatele založené na tržbách se používají pro prodejní činnosti a ukazatele založené na aktivech se používají pro činnosti náročné na aktiva. V každém případě by měl být zvolen takový finanční ukazatel, který: i) odráží hodnotu funkcí vykonávaných testovanou stranou (tj. stranou závislé transakce, pro kterou je testován finanční ukazatel), s přihlédnutím k jejím aktivům a rizikům; ii) je přiměřeně nezávislý na formulaci převodních cen, tj. měl by být založen na objektivních údajích (např. prodeje nespřízněným stranám), nikoliv na údajích týkajících se odměňování závislých transakcí (např. prodeje sdruženým podnikům); a iii) je možné jej přiměřeně spolehlivě a konzistentně měřit na úrovni závislé transakce a srovnatelné nezávislé transakce (srovnatelných nezávislých transakcí).

Jednostranné metody (metoda ceny při opětovném prodeji, metoda nákladů a přírážky, transakční metoda čistého rozpětí) nejsou spolehlivé, pokud každá strana transakce poskytuje ve vztahu k závislé transakci jedinečné a hodnotné příspěvky nebo pokud strany vykonávají vysoce integrované činnosti. V takovém případě je nejvhodnější metodou metoda rozdělení zisku, protože nezávislé strany mohou efektivně stanovit cenu transakce v poměru ke svým příspěvkům, takže je vhodnější použít dvoustrannou metodu. Kromě toho, protože tyto příspěvky jsou jedinečné a hodnotné, nebudou k dispozici žádné spolehlivé srovnatelné informace, které by bylo možné použít pro spolehlivější ocenění transakce prostřednictvím použití jiné metody.

Jednostranné metody jsou vhodné v případech, kdy jedna ze stran poskytuje všechny jedinečné a hodnotné příspěvky související se závislou transakcí, zatímco druhá strana neposkytuje žádný jedinečný a hodnotný příspěvek. V takovém případě by testovaná strana měla být tou, na kterou lze nejspolehlivěji použít metodu stanovování převodních cen a pro kterou lze nalézt nejspolehlivější srovnatelné údaje. Strana, která nemá žádný jedinečný a hodnotný příspěvek ve vztahu k transakci, bude nejčastěji tou, na kterou lze nejspolehlivěji použít metodu jednostranného stanovování převodních cen.

Analýza srovnatelnosti

Analýza srovnatelnosti je základem pro uplatnění principu tržního odstupu.

Pro uplatnění principu tržního odstupu je nutné provést analýzu srovnatelnosti, která obecně spočívá ve dvou klíčových aspektech: i) určení obchodních nebo finančních vztahů mezi sdruženými podniky a podmínek a ekonomicky relevantních okolností, které se k těmto vztahům váží, a ii) porovnání podmínek a ekonomicky relevantních okolností transakcí mezi

sduženými podniky (závislé transakce) s podmínkami a ekonomicky relevantními okolnostmi srovnatelných transakcí mezi nezávislými podniky (srovnatelné nezávislé transakce).

Pokud jde o první aspekt, článek 11 stanoví faktory srovnatelnosti, které by členské státy měly zohlednit při zjišťování okolností závislé transakce. Těmito faktory jsou smluvní podmínky transakce, funkční analýza (funkce, které každý podnik vykonává, s přihlédnutím k použitým aktivům a převzatým rizikům), charakteristiky výrobku nebo služby, které jsou předmětem transakce, ekonomické okolnosti a obchodní strategie. Jakmile jsou okolnosti závislé transakce zjištěny, musí dojít k vlastnímu porovnání a posouzení, zda se jedná o transakci za obvyklých tržních podmínek. K tomu je třeba určit, jaký rozsah bude předmětem porovnání (tj. je třeba zvolit metodu pro stanovování převodních cen) a s čím bude porovnáván (tj. je třeba určit potenciální srovnatelnou nezávislou transakci).

Závislá a nezávislá transakce se považují za srovnatelné, pokud jsou ekonomicky relevantní charakteristiky obou transakcí a okolnosti, které je provázejí, dostatečně podobné na to, aby poskytly spolehlivé měřítko výsledku v souladu s principem tržního odstupu.

Obě transakce nemusí být nutně totožné, aby byly srovnatelné. Místo toho platí, že žádný z rozdílů mezi nimi by neměl podstatně ovlivnit cenu nebo zisk stanovené v souladu s principem tržního odstupu; pokud takové podstatné rozdíly existují, měly by být provedeny přiměřeně přesné úpravy, aby se jejich vliv eliminoval.

Tyto úpravy (které se označují jako „úpravy srovnatelnosti“) se provádějí pouze tehdy, pokud lze vliv podstatných rozdílů na cenu nebo zisk zjistit s dostatečnou přesností, aby se zvýšila spolehlivost výsledků.

Článek 11 dále stanoví, že členské státy by měly zajistit, aby vyhledávání srovnatelných nezávislých transakcí bylo založeno na zásadě transparentnosti. To znamená, že daňoví poplatníci by měli daňové správě zdůvodnit a zdokumentovat kroky vyhledávání a symetricky by daňová správa měla poskytnout daňovému poplatníkovi příslušné informace o těchto krocích při přípravě nebo zpochybnění takového vyhledávání.

Při hledání srovnatelných nezávislých transakcí by měla být náležitě zohledněna doporučení obsažená ve zprávě JTPF/007/2016/FINAL/EN²⁷ o používání srovnatelných transakcí v rámci EU schválené Společným fórem pro převodní ceny v roce 2016.

Stanovení rozpětí v souladu s principem tržního odstupu

V některých případech vede použití metody stanovení ceny k jedinému výsledku, který je nejspolehlivějším měřítkem výsledku v souladu s principem tržního odstupu. V jiných případech může použití metody vést k řadě výsledků, z nichž lze odvodit řadu spolehlivých výsledků. V souladu s osvědčenými mezinárodními postupy článek 12 stanoví, že v případech, kdy použití nejvhodnější metody vede k řadě číselných údajů, musí být rozpětí v souladu s principem tržního odstupu určeno pomocí mezikvartilového rozpětí. Mezikvartilové rozpětí je rozpětí od 25. do 75. percentilu výsledků získaných z nezávislých srovnatelných údajů.

²⁷ Zpráva Společného fóra EU pro převodní ceny o používání srovnatelných údajů v EU (EU Joint Transfer Pricing Forum Report on the use of comparables in the EU) (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

V zájmu minimalizace sporů a zajištění společného přístupu v celé Unii ustanovení dále stanoví, že i) na daňového poplatníka by se neměla vztahovat úprava, pokud jeho výsledky spadají do mezikvartilového rozpětí, ledaže daňová správa nebo daňový poplatník prokáží, že konkrétní odlišné umístění v rozpětí je odůvodněno skutečnostmi a okolnostmi konkrétního případu; ii) pokud výsledky závislé transakce spadají mimo rozpětí v souladu s principem tržního odstupu, musí daňová správa provést úpravu na medián všech výsledků, pokud daňový poplatník nebo daňová správa neprokáže, že jakýkoli jiný bod intervalu určuje v konkrétním projednávaném případě spolehlivější cenu stanovenou v souladu s principem tržního odstupu.

Dokumentace pro stanovení převodních cen

Důležitým prvkem týkajícím se dodržování předpisů ve vztahu ke stanovování převodních cen je dokumentace, která prokazuje, že příslušné transakce jsou oceněny v souladu s principem tržního odstupu. V příloze 2 jsou uvedeny základní prvky pravidel pro dokumentaci a Komise je bude později v souladu s ustanoveními článku 13 dále upřesňovat, aby případně doplnila prvky, jako jsou standardní šablony stanovující typ a obsah informací o stanovování převodních cen, časové rámce, které je třeba zahrnout, jazykové požadavky a daňové poplatníky, na které se vztahuje povinnost dokumentace.

iii) Uplatňování principu tržního odstupu a budoucí společná pravidla týkající se specifických otázek

Pro zajištění jednotného uplatňování principu tržního odstupu bude při uplatňování principu tržního odstupu v členských státech závazná nejnovější verze pokynů OECD pro stanovování převodních cen. Vzhledem k tomu, že pokyny OECD pro stanovování převodních cen budou čas od času novelizovány, měly by tyto nové pokyny představovat nový závazný referenční rámec. Pro zajištění dodržování těchto nových pokynů v členských státech by se měl použít postup podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie. Komise může kromě toho navrhnout také změnu této směrnice s cílem zohlednit změnu pokynů OECD pro stanovování převodních cen.

Za účelem dosažení cíle vytvořit větší jistotu pro daňové poplatníky se navrhuje stanovit další společná závazná pravidla v oblasti stanovování převodních cen prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty poskytnou daňovým poplatníkům jasnou představu o tom, co by daňové orgány v Unii považovaly za přijatelné použít pro určité transakce, a také poskytnou tzv. „bezpečné přístavy“, které sníží zátěž spojenou s dodržováním předpisů a množství sporů.

Vzhledem k citlivé povaze těchto opatření, která se dotýkají vnitrostátních výkonných a donucovacích pravomocí v oblasti přímého zdanění, výkonu daňových práv přidělených na základě dvoustranných nebo mnohostranných daňových úmluv, které zabraňují dvojímu zdanění nebo dvojímu nezdanění, a vzhledem k možným finančním důsledkům pro daňové základny členských států by prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí podle této směrnice měly být na návrh Komise svěřeny Radě.

Návrh

SMĚRNICE RADY**o stanovování převodních cen**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²⁸,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁹,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Stanovování převodních cen se týká stanovení cen pro přeshraniční transakce mezi sdruženými podniky v rámci skupiny nadnárodních podniků. Protože daňové výpočty jsou obecně založeny na účtech na úrovni subjektů, ceny nebo jiné podmínky, za kterých se přeshraniční transakce mezi sdruženými podniky uskutečňují, ovlivní výnosy a/nebo náklady příslušných subjektů v souvislosti s těmito transakcemi, a v důsledku toho budou mít dopad na výši zisku, který každý subjekt skupiny vykazuje pro daňové účely v jurisdikcích, kde působí.
- (2) Celosvětově uznávaným standardem pro stanovení cen mezi sdruženými podniky pro daňové účely je tzv. „princip tržního odstupu“. Princip tržního odstupu stanoví, že jednotliví členové skupiny nadnárodního podniku musí mezi sebou uzavírat transakce, jako by byli nezávislými třetími stranami. Jinými slovy, transakce mezi dvěma sdruženými podniky by měly odrážet výsledek, kterého by bylo dosaženo, kdyby strany nebyly spřízněny, tj. kdyby strany byly na sobě nezávislé a výsledek (cena nebo rozpětí) byl určen (otevřenými) tržními silami.
- (3) Pokud členské státy uplatňují nebo vykládají princip tržního odstupu odlišně, vytvářejí situace, které by mohly poškodit vnitřní trh. Nejednotnost v platných pravidlech pro stanovování převodních cen by mohla vést nejen ke dvojímu zdanění, ale také umožnit přesouvání zisku a vyhýbání se daňovým povinnostem. Taková nejednotnost představuje vážnou daňovou překážku pro podniky působící přes hranice, pravděpodobně způsobuje ekonomická narušení a neefektivitu a má negativní dopad na přeshraniční investice a růst.
- (4) Tato směrnice stanoví pravidla pro zajištění společného uplatňování principu tržního odstupu v celé Unii s cílem zvýšit daňovou jistotu a omezit výskyt dvojího zdanění i dvojího nezdanění.

²⁸ Úř. věst. C , , s. .

²⁹ Úř. věst. C , , s. .

- (5) Aby se zajistilo jednotné uplatňování principu tržního odstupu v celé Unii, měly by členské státy používat společnou definici sdružených podniků. Aby bylo zajištěno rovné zacházení, měla by být stálá provozovna pro účely této směrnice považována za sdružený podnik, a vnitřní vztahy mezi ústředím a stálou provozovnou by tak měly být určeny v souladu s principem tržního odstupu.
- (6) Aby bylo omezeno dvojí zdanění, měly by mít členské státy zavedeny odpovídající mechanismy, které jim umožní v případě, že je provedena primární úprava v jiném členském státě nebo jurisdikci třetí země, provést následnou úpravu. Členské státy by zejména měly mít možnost provést následné úpravy a neměly by omezovat poskytnutí takové úpravy na řízení vedoucích ke vzájemné dohodě, ale měly by takovou úpravu poskytnout také v důsledku: i) „zrychleného“ řízení, které má být ukončeno do 180 dnů bez nutnosti zahájit řízení vedoucí ke vzájemné dohodě, pokud není pochyb o tom, že primární úprava je opodstatněná; nebo ii) společných auditů nebo jiných forem mezinárodní spolupráce, jako jsou mnohostranné programy posuzování rizik, např. European Trust and Cooperation Approach (ETACA) a International Compliance Assurance Programme (ICAP).
- (7) Mohou existovat oprávněné důvody, proč následná úprava není poskytnuta nebo je nižší než primární úprava. Členské státy by zejména neměly poskytnout následné úpravy, pokud: i) primární úprava není považována za slučitelnou s principem tržního odstupu; ii) primární úprava nevede ke zdanění částky zisku v jiné jurisdikci, pro kterou již byl sdružený podnik v příslušném členském státě zdaněn, nebo iii) neexistuje smlouva o zdanění a jedná o jurisdikci třetí země. Pokud neexistuje primární úprava, mohou členské státy provést úpravu směrem dolů pouze tehdy, pokud: i) úprava směrem dolů je v souladu s principem tržního odstupu; ii) částka rovnající se úpravě směrem dolů je zahrnuta do zisku sdruženého podniku v jiné jurisdikci a podléhá v ní dani a iii) příslušným jurisdikcím bylo zasláno sdělení o záměru provést úpravu směrem dolů. Cílem předchozích ustanovení je zajistit, aby: i) si členské státy mohly zachovat právo posoudit, zda primární úprava probíhá za obvyklých tržních podmínek a ii) nedocházelo ke dvojímu zdanění ani ke dvojímu nezdanění. Členské státy by neměly vytvářet situace dvojího nezdanění.
- (8) Aby se zavedl společný přístup ke kompenzačním úpravám v rámci Unie a předešlo se soudním sporům, stanoví tato směrnice podmínky, za kterých by členské státy měly kompenzační úpravu uznat. Toto ustanovení by mělo být vykládáno ve spojení se zprávou Společného fóra EU pro převodní ceny o kompenzačních úpravách z roku 2013³⁰ (EU Joint Transfer Pricing Forum Report on compensating adjustments).
- (9) Aby bylo zajištěno, že výsledky stanovování převodních cen budou stanoveny v souladu se skutečným chováním spřízněných stran, vyžaduje tato směrnice pečlivé vymezení skutečné transakce mezi sdruženými podniky analýzou smluvních vztahů mezi stranami v kombinaci s jejich chováním. V tomto ohledu musí být rozhodujícím prvním krokem analýzy stanovování převodních cen přesné vymezení vnitropodnikových transakcí pomocí analýzy jejich ekonomicky relevantních charakteristik, které se odrážejí nejen ve smlouvách mezi stranami, ale také v jejich činnostech a dalších relevantních skutečnostech. Výchozím bodem analýzy by měly být smluvní podmínky a v rozsahu, v jakém je jednání nebo jiné skutečnosti v rozporu

³⁰ JTPF/009/FINAL/2013/EN, zasedání ze dne 5. listopadu 2013: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf

s písemnou smlouvou, by mělo být jednání stran (spíše než podmínky písemné smlouvy) považováno za nejlepší důkaz skutečně provedené transakce či transakcí.

- (10) Metody pro stanovování převodních cen se používají ke stanovení ceny stanovené v souladu s principem tržního odstupu pro transakce mezi sdruženými podniky. Metody uvedené v této směrnici jsou v souladu s kapitolou III pokynů Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) pro stanovování převodních cen pro nadnárodní podniky a daňové správy z roku 2022 (dále jen „pokyny OECD pro stanovování převodních cen“). Tato směrnice neupřednostňuje žádnou z těchto uznávaných metod pro stanovování převodních cen. Namísto toho by se mělo použít pravidlo o nejvhodnější metodě stanovené v této směrnici, a měla by tedy být zvolena nejvhodnější metoda s ohledem na skutečnosti a okolnosti konkrétního případu. Tato směrnice dále stanoví, že jinou metodu pro stanovování převodních cen než uznávané metody OECD lze použít pouze v případě, že lze prokázat, že: i) pro určení podmínek tržního odstupu pro závislou transakci (tj. transakci mezi sdruženými podniky) nelze přiměřeně použít žádnou z uznávaných metod OECD a ii) tato jiná metoda vede k výsledku, který je v souladu s výsledkem, jehož by dosáhly nezávislé podniky provádějící srovnatelné nezávislé transakce za srovnatelných okolností. Daňový poplatník nebo daňová správa, kteří použijí jinou metodu než jednu z metod uznávaných OECD, by měli nést důkazní břemeno a prokázat, že tyto požadavky byly splněny. Pokud jsou podmínky splněny a k určení ceny stanovené v souladu s principem tržního odstupu je použita technika ekonomického oceňování, měl by být náležitě zohledněn obsah a doporučení zprávy Společného fóra EU pro převodní ceny Komise z roku 2017³¹ o používání technik ekonomického oceňování pro stanovování převodních cen.
- (11) Výběr metody pro stanovování převodních cen by měl vždy směřovat k nalezení nejvhodnější metody pro konkrétní případ. Proces výběru nejvhodnější metody pro stanovování převodních cen by měl zohlednit i) příslušné silné a slabé stránky metod pro stanovování převodních cen; ii) vhodnost zvažované metody s ohledem na povahu závislé transakce, stanovenou zejména prostřednictvím funkční analýzy; iii) dostupnost spolehlivých informací (zejména o nezávislých srovnatelných transakcích) potřebných pro použití vybrané metody nebo jiných metod a iv) stupeň srovnatelnosti závislých a nezávislých transakcí, včetně spolehlivosti úprav srovnatelnosti, které mohou být potřebné k odstranění podstatných rozdílů mezi nimi. Žádná metoda není vhodná ve všech možných situacích, ani není nutné prokazovat, že určitá metoda není za daných okolností vhodná. Je třeba poznamenat, že jednostranné metody (metoda ceny při opětovném prodeji, metoda nákladů a přírážky, transakční metoda čistého rozpětí) nejsou považovány za spolehlivé, pokud každá strana transakce poskytuje ve vztahu k závislé transakci jedinečné a hodnotné příspěvky nebo pokud strany vykonávají vysoce integrované činnosti. V takovém případě je nejvhodnější metodou metoda rozdělení zisku, protože nezávislé strany mohou efektivně stanovit cenu transakce v poměru ke svým příspěvkům, a v takovém případě by byla vhodnější dvoustranná metoda. Jednostranné metody jsou vhodné v případech, kdy jedna ze stran poskytuje všechny jedinečné a hodnotné příspěvky související se závislou transakcí, zatímco druhá strana neposkytuje žádný jedinečný a hodnotný příspěvek. V takovém případě by testovaná strana, tj. strana závislé transakce, pro kterou se testuje

³¹ JTPF/003/2017/FINAL/EN, zasedání ze dne 22. června 2017: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf

finanční ukazatel, měla být tou stranou, na kterou lze nejspolehlivěji použít metodu pro stanovování převodních cen a pro kterou lze nalézt nejspolehlivější srovnatelné údaje. Strana, která nemá žádný jedinečný a hodnotný příspěvek ve vztahu k transakci, bude nejčastěji tou, na kterou lze nejspolehlivěji použít metodu jednostranného stanovování převodních cen.

- (12) Pro uplatnění principu tržního odstupu je nutné provést analýzu srovnatelnosti, která obecně spočívá ve dvou klíčových aspektech: i) určení obchodních nebo finančních vztahů mezi sdruženými podniky a podmínek a ekonomicky relevantních okolností, které se k těmto vztahům váží, a ii) porovnání podmínek a ekonomicky relevantních okolností transakcí mezi sdruženými podniky (závislé transakce) s podmínkami a ekonomicky relevantními okolnostmi srovnatelných transakcí mezi nezávislými podniky (srovnatelné nezávislé transakce). Faktory srovnatelnosti, které je třeba vzít v úvahu, jsou i) smluvní podmínky transakce, ii) funkční analýza (funkce, které každý podnik vykonává, s přihlédnutím k používaným aktivům a převzatým rizikům), iii) charakteristiky výrobku nebo služby, které jsou předmětem transakce, iv) ekonomické okolnosti a v) obchodní strategie. Jakmile jsou okolnosti závislé transakce zjištěny, mělo by dojít k vlastnímu porovnání a posouzení, zda se jedná o transakci za obvyklých tržních podmínek. Za tímto účelem by měly být podmínky zkoumané závislé transakce porovnány s podmínkami srovnatelné nezávislé transakce. Závislá a nezávislá transakce se považují za srovnatelné, pokud jsou ekonomicky relevantní charakteristiky obou transakcí a okolnosti, které je provázejí, dostatečně podobné na to, aby poskytly spolehlivé měřítko výsledku v souladu s principem tržního odstupu. Obě transakce nemusí být totožné, aby byly srovnatelné. Místo toho platí, že žádný z rozdílů mezi nimi by neměl podstatně ovlivnit cenu nebo zisk stanovené v souladu s principem tržního odstupu; pokud takové podstatné rozdíly existují, měly by být provedeny přiměřeně přesné úpravy, aby se jejich vliv eliminoval. Při hledání srovnatelných nezávislých transakcí by měla být náležitě zohledněna doporučení obsažená ve zprávě Společného fóra EU pro převodní ceny z roku 2016 o používání srovnatelných transakcí v rámci EU³².
- (13) V zájmu minimalizace sporů a zajištění společného přístupu v celé Unii tato směrnice dále stanoví, že na daňového poplatníka by se neměla vztahovat úprava, pokud jeho výsledky spadají do mezikvartilového rozpětí, ledaže daňová správa nebo daňový poplatník prokáží, že konkrétní odlišné umístění v rozpětí je odůvodněno skutečnostmi a okolnostmi konkrétního případu. Pokud výsledky závislé transakce spadají mimo rozpětí v souladu s principem tržního odstupu, měly by být daňové správy povinny provést úpravu na medián všech výsledků, ledaže daňový poplatník nebo daňová správa prokáže, že jakýkoli jiný bod rozpětí určuje v daném případě spolehlivější cenu stanovenou v souladu s principem tržního odstupu.
- (14) Aby se snížila zátěž spojená s dodržováním předpisů pro daňové poplatníky, kteří působí přeshraničně v rámci Unie, měl by být dále zaveden společný přístup k dokumentaci převodních cen. Existence jedné standardní šablony, pravidel pro obsah a jazykové režimy, časových rámců a toho, na které daňové poplatníky by se měl vztahovat, by přinesla zjednodušení a potenciální úsporu nákladů s přihlédnutím ke kapitole V „Dokumentace“ pokynů OECD pro stanovování převodních cen a ke

³² Zpráva Společného fóra EU pro převodní ceny z roku 2016 o používání srovnatelných transakcí v EU (Joint Transfer Pricing Forum Report on the use of comparables in the EU) (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>

Kodexu chování pro dokumentaci převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii³³.

- (15) Pravidla stanovená touto směrnicí by měla být uplatňována způsobem, který je v souladu s pokyny OECD pro stanovování převodních cen.
- (16) Aby se zvýšila jistota pro daňové poplatníky a zmírnilo se riziko dvojího zdanění, je v této směrnicí stanovena možnost stanovit další společná závazná pravidla pro stanovování převodních cen prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty by měly daňovým poplatníkům poskytnout jasnou představu o tom, co by daňové orgány v Unii považovaly za přijatelné použít pro určité transakce, a poskytnout takzvané „bezpečné přístavy“, které sníží zátěž spojenou s dodržováním předpisů a počet sporů. S ohledem na možný dopad těchto opatření na vnitrostátní výkonnou a donucovací pravomoc v oblasti přímého zdanění a na výkon práv na zdanění přidělených na základě dvoustranných nebo mnohostranných daňových úmluv, které zabráňují dvojímu zdanění nebo dvojímu nezdanění, a s ohledem na možný dopad na daňové základy členských států by prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí podle této směrnice měly být na návrh Komise svěřeny Radě.
- (17) Za účelem vyhodnocení účinnosti nových pravidel stanovených v této směrnicí by Komise měla vypracovat hodnocení na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších dostupných údajů.
- (18) Aby podniky mohly přímo využívat výhod vnitřního trhu bez zbytečné dodatečné administrativní zátěže, měly by být informace o daňových ustanoveních stanovených v této směrnicí zpřístupněny prostřednictvím jednotné digitální brány v souladu s nařízením (EU) 2018/1724³⁴. Jednotná digitální brána poskytuje přeshraničním uživatelům jednotné kontaktní místo pro online poskytování informací, postupů a asistenčních služeb důležitých pro fungování vnitřního trhu.
- (19) Zpracování osobních údajů prováděné na základě této směrnice by mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679³⁵. Členské státy mohou zpracovávat osobní údaje podle této směrnice za účelem zřízení sdružených podniků, jak je uvedeno v článku 5.
- (20) Doba uchovávání 10 let je odůvodněná, aby členské státy mohly dodržet většinu promlčecích lhůt. 21) V zájmu snížení administrativní zátěže daňových poplatníků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dokumentaci převodních cen, a to stanovením společných šablon a jazykových požadavků, vymezením typu daňových poplatníků, kteří se mají těmito šablonami řídit, a časových rámců, na které se mají vztahovat. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla

³³ Usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 27. června 2006 o kodexu chování ohledně dokumentace v oblasti převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii, 2006/C 176/01, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

³⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (21) Jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu přeshraniční povahy pravidel pro stanovování převodních cen a potřeby snížit náklady na dodržování předpisů na vnitřním trhu jako celku lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (22) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne [bude vloženo],

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro harmonizaci pravidel pro stanovování převodních cen členských států a pro zajištění společného uplatňování principu tržního odstupu v Unii.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na daňové poplatníky registrované nebo podléhající dani v jednom nebo více členských státech, včetně stálých provozoven v jednom nebo více členských státech.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „principem tržního odstupu“ mezinárodní standard, který stanoví, že sdružené podniky musí mezi sebou obchodovat, jako by byly nezávislými třetími stranami. Jinými slovy, transakce mezi dvěma sdruženými podniky by měly odrážet výsledek, kterého by bylo dosaženo, kdyby strany nebyly spřízněny, tj. kdyby strany byly na sobě nezávislé a výsledek (cena nebo rozpětí) byl určen (otevřenými) tržními silami;
- 2) „výsledkem v souladu s principem tržního odstupu“ výsledek závislé transakce, pokud by podmínky, které byly učiněny nebo uloženy mezi sdruženými podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích, byly takové, jaké by byly učiněny mezi nezávislými podniky;

- 3) „rozpětím v souladu s principem tržního odstupu“ rozmezí číselných údajů, které je přijatelné pro určení, zda jsou podmínky závislé transakce v souladu s tržními podmínkami, a které jsou odvozeny z použití stejné metody pro stanovování převodních cen na více srovnatelných údajů;
- 4) „stálou provozovnou“ stálé místo podnikání, jak je definováno v příslušné dvoustranné smlouvě o zamezení dvojího zdanění, nebo pokud taková smlouva neexistuje, ve vnitrostátním právu;
- 5) „nezávislými podniky“ podniky, které nejsou sdruženými podniky ve smyslu článku 5;
- 6) „primární úpravou“ úprava zdanitelných zisků společnosti provedená daňovou správou v první jurisdikci směrem nahoru v důsledku použití principu tržního odstupu na transakce zahrnující sdružený podnik v druhé daňové jurisdikci;
- 7) „následnou úpravou“ úprava zdanitelných zisků společnosti směrem dolů provedená daňovou správou v druhé jurisdikci v důsledku primární úpravy provedené daňovou správou v první jurisdikci tak, aby rozdělení zisků v obou jurisdikcích bylo konzistentní;
- 8) „kompenzační úpravou“ úprava, při níž daňový poplatník oznámí pro daňové účely převodní cenu, která je podle jeho názoru cenou v souladu s principem tržního odstupu pro závislou transakci, i když se tato cena liší od částky ve skutečnosti účtované mezi sdruženými podniky;
- 9) „metodou srovnatelné nezávislé ceny“ metoda pro stanovování převodních cen, která porovnává cenu za majetek nebo služby převedené v rámci závislé transakce s cenou účtovanou za majetek nebo služby převedené ve srovnatelné nezávislé transakci za srovnatelných okolností;
- 10) „metodou ceny při opětovném prodeji“ metoda pro stanovování převodních cen založená na ceně, za kterou je výrobek, který byl zakoupen od sdruženého podniku, dále prodán nezávislému podniku; cena při opětovném prodeji je snížena o rozpětí při opětovném prodeji a výsledek po odečtení rozpětí při opětovném prodeji lze po úpravě o další náklady spojené s nákupem výrobku, např. clo, považovat za cenu stanovenou v souladu s principem tržního odstupu původního převodu majetku mezi sdruženými podniky;
- 11) „metodou nákladů a přírážky“ metoda pro stanovování převodních cen, při níž se používají náklady vynaložené dodavatelem majetku (nebo služeb) v rámci závislé transakce; k těmto nákladům se připočte přiměřená přírážka, aby se dosáhlo přiměřeného zisku s ohledem na vykonávané funkce (s přihlédnutím k použitým aktivům a převzatým rizikům) a tržní podmínky; cenu po připočtení přírážky ke správnému základu nákladů lze považovat za cenu stanovenou v souladu s principem tržního odstupu původní závislé transakce;
- 12) „transakční metodou čistého rozpětí“ metoda transakčního zisku, která zkoumá čisté ziskové rozpětí ve vztahu k vhodné základně, např. nákladům, tržbám, aktivům, které daňový poplatník realizuje ze závislé transakce, kterou je vhodné agregovat;
- 13) „metodou rozdělení zisku“ metoda rozdělení zisku z transakce, která ukazuje příslušné zisky, které mají být rozděleny mezi sdružené podniky ze závislé transakce (nebo závislých transakcí, které je vhodné sloučit), a poté rozdělí tyto zisky mezi sdružené podniky na ekonomicky platném základě, který se blíží rozdělení zisku, které by bylo dohodnuto za obvyklých tržních podmínek;

- 14) „analýzou srovnatelnosti“ srovnání závislé transakce s nezávislou transakcí;
- 15) „závislou transakcí“ transakce mezi dvěma sdruženými podniky;
- 16) „srovnatelnou nezávislou transakcí“ transakce mezi nezávislými podniky, která je srovnatelná se zkoumanou závislou transakcí;
- 17) „skupinou nadnárodních podniků“ skupina sdružených podniků s provozovny ve dvou nebo více jurisdikcích;
- 18) „pokyny OECD pro stanovování převodních cen“ pokyny OECD pro stanovování převodních cen pro nadnárodní společnosti a daňové správy z roku 2022, které schválila Rada OECD na základě doporučení Rady OECD o stanovování převodních cen mezi sdruženými podniky [C(95)126/Final] a které byly změněny 20. ledna 2022 a zahrnuty do přílohy I, a veškeré další změny těchto pokynů OECD pro stanovování převodních cen, které Unie schválila v rámci Výboru OECD pro fiskální záležitosti prostřednictvím přijetí postoje Unie podle 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU;
- 19) „ujednáním o rozprostření nákladů“ smluvní ujednání mezi podnikatelskými subjekty o sdílení příspěvků a rizik spojených se společným vývojem, výrobou nebo získáním nehmotného majetku, hmotného majetku nebo služeb s tím, že se očekává, že tento nehmotný majetek, hmotný majetek nebo služby vytvoří přínosy pro jednotlivé podniky každého z účastníků.

KAPITOLA II

PRAVIDLA PRO STANOVENÍ PŘEVODNÍCH CEN

Článek 4

Obecné pravidlo pro uplatňování principu tržního odstupu

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že se podnik účastní jedné nebo více obchodních nebo finančních přeshraničních transakcí se sdruženým podnikem, určil tento podnik výši svých zdanitelných zisků způsobem, který je v souladu s principem tržního odstupu.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že podmínky stanovené nebo uložené v rámci obchodních nebo finančních přeshraničních transakcí mezi sdruženými podniky nejsou v souladu s principem tržního odstupu, byla jakákoli částka zisku, která by připadla jednomu z podniků a byla zdanitelná pro tento podnik v členském státě, pokud by podmínky transakcí byly v souladu s principem tržního odstupu, ale nepřípadla tomuto podniku z důvodu podmínek, které nejsou v souladu se zásadou tržního odstupu, zahrnuta do zdanitelných zisků tohoto podniku a odpovídajícím způsobem zdaněna.

Článek 5

Sdružené podniky

1. „Sdruženým podnikem“ se pro účely této směrnice myslí osoba, která je propojena s jinou osobou některým z těchto způsobů:
 - a) osoba se podílí na řízení jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;

- b) osoba se podílí na kontrole jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;
 - c) osoba se podílí na kapitálu jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % kapitálu;
 - d) osoba má nárok na 25 % zisku jiné osoby nebo více.
- 2. Pokud se na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku téže osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 více než jedna osoba, považují se za sdružené podniky všechny dotčené osoby.
 - 3. Pokud se stejné osoby podílí ve smyslu uvedeném v odstavci 1 na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za sdružené podniky všechny dotčené osoby.
 - 4. Pro účely odstavce 1 a 2 se osobou rozumí jak právnická, tak fyzická osoba. S osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, se zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.
 - 5. V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle odst. 1) písm. b) a c) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, která drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 % hlasovacích práv.
 - 6. Fyzická osoba, její manžel nebo uznaný partner v souladu s platným vnitrostátním právem a její potomci v přímé linii a její sourozenci se považují za jednu osobu.
 - 7. Stálá provozovna se považuje za sdružený podnik v rámci podniku, jehož je součástí.

Článek 6 **Následné úpravy**

- 1. Pokud je provedena primární úprava, členské státy zajistí, aby provedly následnou úpravu, která zabrání dvojímu zdanění, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) členský stát, který byl požádán o provedení následné úpravy, souhlasí s tím, že primární úprava je v souladu s principem tržního odstupu jak v zásadě, tak co do výše;
 - b) primární úprava vede ke zdanění částky zisku v jiné jurisdikci, pro kterou sdružený podnik v členském státě, který byl požádán o provedení následné úpravy, již v tomto členském státě podléhá dani;
 - c) v případě, že se jedná o jurisdikci třetí země, je v platnosti daňová úmluva, která zabraňuje ekonomickému dvojímu zdanění.
- 2. Členské státy mohou poskytnout následnou úpravu v důsledku řízení vedoucího ke vzájemné dohodě podle smlouvy o zamezení dvojího zdanění podle mezivládní Úmluvy o zamezení dvojího zdanění z roku 1990 (dále jen „arbitrážní úmluva“)³⁶ nebo podle směrnice (EU) 2017/1852³⁷.

³⁶ Úmluva 90/463/EHP ze dne 23. července 1990 o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 10).

³⁷ Směrnice Rady (EU) 2017/1852 ze dne 10. října 2017 o mechanismech řešení daňových sporů v Evropské unii (Úř. věst. L 265, 14.10.2017, s. 1).

3. Bez ohledu na odstavec 2 členské státy zajistí, aby bylo možné provést následnou úpravu v důsledku žádosti daňového poplatníka s ohledem na primární úpravu provedenou v jiné jurisdikci. Na následné úpravy provedené podle tohoto odstavce se použije následující postup:
- a) žádost daňového poplatníka musí:
 - i) uvést všechny skutkové a právní okolnosti nezbytné pro posouzení primární úpravy provedené v jiné jurisdikci podle principu tržního odstupu;
 - ii) předložit osvědčení (nebo rovnocenný dokument) potvrzující konečnou povahu primární úpravy v zahraničí; pokud primární úprava není ke dni podání žádosti ještě konečná, uvede se tato skutečnost spolu s podmínkami, za nichž se úprava stane konečnou; osvědčení o konečné povaze primární úpravy se nicméně předloží příslušnému členskému státu před poskytnutím následné úpravy.
 - b) Členské státy do 30 dnů oznámí daňovému poplatníkovi, že žádost prohlašují za přípustnou, pokud byly předloženy všechny informace uvedené v odst. 3 písm. a). Ve stejné lhůtě členské státy daňového poplatníka upozorní na nedostatek potřebných informací a poskytnou mu nejméně 30 dnů na jejich poskytnutí. Pokud daňový poplatník požadované informace ve stanovené lhůtě neposkytne, může být žádost zamítnuta jako nepřípustná.
 - c) Členské státy zajistí, aby v případě, že dvojí zdanění vyplývá z primární úpravy provedené v jiném členském státě, bylo řízení ukončeno do 180 dnů od obdržení žádosti daňového poplatníka s odůvodněným rozhodnutím o přijetí nebo zamítnutí.
 - d) V případě uznání sdělí členské státy daňovému orgánu druhé příslušné jurisdikce uznání následné úpravy.
 - e) Členské státy zajistí, aby v případě, že následná úprava není poskytnuta, měl daňový poplatník stále možnost požadovat řízení vedoucí ke vzájemné dohodě podle úmluvy o zamezení dvojího zdanění, arbitrážní úmluvy nebo směrnice (EU) 2017/1852.
4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 členské státy zajistí, aby bylo možné provést následnou úpravu v důsledku společných daňových kontrol nebo jiných forem mezinárodní správní spolupráce, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) příslušné daňové správy se dohodnou na určení ceny v souladu s principem tržního odstupu;
 - b) primární a následné úpravy se poskytují symetricky ve stejné výši ve všech příslušných jurisdikcích.
5. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy provést úpravu směrem dolů, pokud není provedena primární úprava, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) úprava směrem dolů je v souladu s principem tržního odstupu jak v zásadě, tak co do výše;
 - b) částka rovnající se úpravě směrem dolů je zahrnuta do zisku sdruženého podniku v jiné jurisdikci a je zdaněna jak v členském státě, tak v jiné jurisdikci, a podléhá tak dvojímu zdanění;

- c) členský stát, který má provést úpravu směrem dolů, oznámil daňové správě příslušné jurisdikce záměr provést úpravu směrem dolů a uvedl všechny skutkové a právní okolnosti nezbytné pro posouzení úpravy směrem dolů podle principu tržního odstupu.

Článek 7

Kompenzační úprava

Členské státy zajistí, aby kompenzační úprava v podobě úpravy na konci roku z podnětu daňového poplatníka byla přijata, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) před zaúčtováním příslušné transakce nebo série transakcí vynaložil daňový poplatník přiměřené úsilí, aby dosáhl výsledku v souladu s principem tržního odstupu;
- b) daňový poplatník provede úpravu symetricky na účtech ve všech dotčených členských státech;
- c) daňový poplatník uplatňuje stejný přístup konzistentně v průběhu času;
- d) daňový poplatník provede úpravu před podáním daňového přiznání;
- e) daňový poplatník je schopen vysvětlit, proč jeho prognóza neodpovídala dosaženému výsledku.

Článek 8

Určení obchodních nebo finančních vztahů

- 1. Členské státy zajistí, aby uplatňování principu tržního odstupu začínalo určením a přesným vymezením obchodních a finančních vztahů sdružených podniků na jedné straně a skutečné transakce nebo transakcí mezi sdruženými podniky na straně druhé.
- 2. Určení a přesné vymezení obchodních a finančních vztahů sdružených podniků a skutečné transakce či transakcí vychází z následujících aspektů:
 - a) předběžné široké znalosti průmyslového odvětví, v němž sdružené podniky působí, a faktorů ovlivňujících výkonnost podniků působících v tomto odvětví;
 - b) analýzy způsobu fungování každého sdruženého podniku s cílem určit jeho obchodní nebo finanční vztahy se sdruženými podniky;
 - c) analýzy ekonomicky relevantních charakteristik závislých transakcí s ohledem na jejich formu i podstatu.

Článek 9

Metody pro stanovení převodních cen

- 1. Členské státy zajistí, aby se cena v souladu s principem tržního odstupu účtovaná v závislé transakci mezi sdruženými podniky určila pomocí jedné z následujících metod pro stanovování převodních cen:
 - a) metodou srovnatelné nezávislé ceny;
 - b) metodou ceny při opětovném prodeji;
 - c) metodou nákladů a přírážky;
 - d) transakční metodou čistého rozpětí;

- e) metodou rozdělení zisku.
- 2. Kromě metod uvedených v odstavci 1 členské státy povolí použití jakýchkoli jiných metod a technik oceňování k odhadu ceny stanovené v souladu s principem tržního odstupu, pouze pokud lze uspokojivě prokázat, že:
 - a) žádná z metod uvedených v odstavci 1 není za daných okolností vhodná nebo proveditelná;
 - b) zvolená metoda nebo technika oceňování je v souladu s principem tržního odstupu a poskytuje spolehlivější odhad výsledku v souladu s principem tržního odstupu než metody uvedené v odstavci 1.

Článek 10

Pravidlo nejvhodnější metody

- 1. Členské státy zajistí, aby se cena v souladu s principem tržního odstupu určovala za použití metody pro stanovování převodních cen, která je vzhledem k okolnostem případu nejvhodnější.
- 2. Nejvhodnější metoda převodních cen se vybere z metod pro stanovování převodních cen uvedených v článku 9, přičemž se zohlední následující kritéria:
 - a) příslušné silné a slabé stránky metod pro stanovování převodních cen;
 - b) vhodnost metody pro stanovování převodních cen s ohledem na povahu závislé transakce, která se určuje zejména na základě analýzy funkcí, které každý podnik v závislé transakci vykonává, s přihlédnutím k použitým aktivům a převzatým rizikům;
 - c) stupeň srovnatelnosti závislých a nezávislých transakcí, včetně spolehlivosti úprav srovnatelnosti, které mohou být potřebné k odstranění rozdílů mezi nimi;
 - d) dostupnost spolehlivých informací potřebných k použití zvolené metody pro stanovování převodních cen.

Článek 11

Analýza srovnatelnosti

- 1. Členské státy vyhodnotí, zda závislá transakce vede k výsledku v souladu s principem tržního odstupu, porovnáním podmínek závislé transakce s podmínkami, které by byly stanoveny, kdyby byly sdružené podniky nezávislé a kdyby uskutečnily srovnatelnou transakci za srovnatelných okolností.
- 2. Členské státy zajistí, aby analyzované transakce byly srovnatelné. Pro určení toho, zda jsou dvě nebo více transakcí srovnatelné, se zohlední následující faktory, pokud jsou ekonomicky relevantní pro skutečnosti a okolnosti transakce:
 - a) smluvní podmínky transakce;
 - b) funkce vykonávané každou ze stran transakce s přihlédnutím k použitým aktivům a převzatým rizikům, včetně toho, jak tyto funkce souvisejí s širším vytvářením hodnoty nadnárodní skupinou, k níž strany patří, okolnostmi transakce a odvětvovými zvyklostmi;
 - c) vlastnosti převáděného majetku nebo poskytovaných služeb;
 - d) hospodářské situace stran a trhu, na kterém strany působí;

- e) obchodní strategie, které strany sledují.
- 3. Nezávislá transakce je srovnatelná se závislou transakcí, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) žádný z rozdílů (pokud existují) mezi porovnávanými transakcemi nebo mezi podniky, které tyto transakce provádějí, by nemohl podstatně ovlivnit cenu na volném trhu;
 - b) lze provést přiměřeně přesné úpravy, aby se eliminovaly podstatné dopady těchto rozdílů.
- 4. Členské státy zajistí, aby vyhledávání srovnatelných nezávislých transakcí bylo transparentní a reprodukovatelné.

Článek 12

Stanovení rozpětí v souladu s principem tržního odstupu

- 1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy použití metod pro stanovování převodních cen vede k rozpětí hodnot, bylo rozpětí v souladu s principem tržního odstupu určeno pomocí mezikvartilového rozpětí výsledků nezávislých srovnatelných údajů.
- 2. Mezikvartilové rozpětí je rozpětí od 25. do 75. percentilu výsledků získaných z nezávislých srovnatelných údajů.
- 3. Členské státy zajistí, aby daňový poplatník nepodléhal úpravě, pokud jeho výsledky spadají do rozpětí v souladu s principem tržního odstupu, pokud není prokázáno, že konkrétní odlišné umístění v rozpětí je odůvodněno skutečnostmi a okolnostmi konkrétního případu.
- 4. Členské státy zajistí, aby v případě, že výsledky závislé transakce spadají mimo rozpětí v souladu s principem tržního odstupu, byla provedena úprava mediánu všech výsledků, pokud se neprokáže, že jakýkoli jiný bod rozmezí určuje cenu v souladu s principem tržního odstupu s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu. Medián je 50. percentilem rozpětí výsledků srovnatelných nezávislých transakcí.

Článek 13

Dokumentace pro stanovení převodních cen

- 1. Členské státy zajistí, aby měl daňový poplatník k dispozici dostatečné informace a analýzy k ověření, zda jsou podmínky jeho transakcí se sdruženými podniky v souladu s čl. 4 odst. 1, a měly by zahrnovat alespoň prvky uvedené v člancích 8, 9, 10, 11 a 12.
- 2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 za účelem dalšího doplnění pravidla uvedeného v odstavci 1, pokud jde o dokumentaci, a to stanovením společných šablon, stanovením jazykových požadavků, vymezením typu daňových poplatníků, kteří se těmito šablon mají řídit, a časových rámců, na které se mají vztahovat.

KAPITOLA III ORGANIZACE

Článek 14

Uplatňování principu tržního odstupu

1. Členské státy zahrnou do vnitrostátních předpisů provádějících pravidla pro stanovování převodních cen stanovená v kapitole II této směrnice ustanovení, která zajistí, aby tato pravidla pro stanovování převodních cen byla uplatňována způsobem, který je v souladu s pokyny OECD pro stanovování převodních cen.
2. Rada může v souladu s pokyny OECD pro stanovování převodních cen stanovit další pravidla pro uplatňování principu tržního odstupu a dalších ustanovení uvedených v kapitole II této směrnice u konkrétních transakcí, aby byla zajištěna větší daňová jistota a zmírněno riziko dvojího zdanění. Jedná se o následující specifické transakce nebo obchody:
 - a) převod nehmotného majetku nebo práv k nehmotnému majetku mezi sdruženými podniky, včetně obtížně ocenitelného nehmotného majetku;
 - b) poskytování služeb mezi sdruženými podniky, včetně poskytování marketingových a distribučních služeb;
 - c) ujednání o rozprostření nákladů mezi sdruženými podniky;
 - d) transakce mezi sdruženými podniky v rámci restrukturalizace podniků;
 - e) finanční transakce;
 - f) jednání mezi sídlem a jeho stálými provozovny.
3. Pravidla uvedená v odstavci 2 se přijímají prostřednictvím prováděcích aktů Rady na základě návrhu Komise.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Hodnocení

1. Komise každých pět let přezkoumá a vyhodnotí uplatňování této směrnice a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svém hodnocení. První zpráva bude předložena do 31. prosince 2031.
2. Členské státy sdělí Komisi příslušné informace pro hodnocení této směrnice s cílem zlepšit uplatňování principu tržního odstupu, snížit dvojí zdanění a bojovat proti zneužívání daňových předpisů v souladu s odstavcem 3.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví informace, které mají členské státy pro účely hodnocení poskytovat v souladu s odstavcem 2, a stanoví formát a podmínky sdělování těchto informací. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.
4. Komise zachovává důvěrnost informací, které jí byly sděleny podle odstavce 2, v souladu s ustanoveními platnými pro orgány Unie a článkem 16 této směrnice.
5. Informace, které Komisi poskytl některý členský stát podle odstavce 2, a veškeré zprávy či dokumenty vypracované Komisí na jejich základě mohou být předány jiným členským státům. Tyto informace podléhají úřednímu tajemství a používají

stejně ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel.

Článek 16 **Ochrana údajů**

1. Členské státy mohou zpracovávat osobní údaje podle této směrnice za účelem uplatňování článku 5. Při zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se příslušné orgány členských států považují za správce ve smyslu čl. 4 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 v rozsahu svých příslušných činností podle této směrnice.
2. Informace, včetně osobních údajů, zpracovávané v souladu s touto směrnicí se uchovávají pouze po dobu nezbytnou k dosažení účelů této směrnice, a to v souladu s vnitrostátními předpisy každého správce údajů, které upravují promlčení, v žádném případě však ne déle než 10 let.

Článek 17 **Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2014³⁸.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 18 **Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Rada může přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platného aktu v přenesené pravomoci.
3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 13 vstoupí neprodleně v platnost a použije se, pokud proti němu Rada nevysloví námitky. Rada může proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky do dvou měsíců od jeho oznámení. Toto období se z podnětu Rady prodlouží o dva měsíce. V takovém případě Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 19

Informování Evropského parlamentu

Evropský parlament je informován Komisí o přijetí aktů v přenesené pravomoci, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [31. prosince 2025]. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne [1. ledna 2026].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 22

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

Směrnice o stanovování převodních cen

1.2 Příslušné oblasti politik

Daňová politika.

1.3 Návrh/podnět se týká:

☒ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci³⁹

☐ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4 Cíle

1.4.1 Obecné cíle

Zvýšení daňové jistoty; cílem návrhu je zvýšit daňovou jistotu zavedením jasnějšího a jednotnějšího přístupu ke stanovování převodních cen v celé EU.

1.4.2 Specifické cíle

- 1) Zavedení principu tržního odstupu do právních předpisů EU.
- 2) Objasnění úlohy pokynů OECD pro stanovování převodních cen.
- 3) Zajištění soudržného uplatňování principu tržního odstupu v celé Unii.
- 4) Omezení dvojího zdanění a dvojího nezdanění.

1.4.3 Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Jasnější a harmonizovanější pravidla by také mohla vést ke snížení počtu sporů týkajících se stanovování převodních cen v EU a k omezení dvojího zdanění a dvojího nezdanění. Jednotnější přístup ke stanovování převodních cen může vést ke snížení nákladů spojených s dodržováním pravidel pro stanovování převodních cen v různých členských státech.

1.4.4 Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

- 1) Cíl: Snížení rizika dvojího zdanění a soudních sporů.

Ukazatele: Počet sporů o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy, které se objevují jako „nové položky“ (poté, co začala platit pravidla pro stanovování převodních cen) v řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě a arbitráži.

³⁹

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

Nástroje pro měření Údaje shromážděné GŘ TAXUD o nových řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě a počtech případů podle arbitrážní úmluvy a směrnice o mechanismech řešení daňových sporů.

2) Cíl: Zvýšení daňové jistoty

Ukazatele: Počet sporů o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy, které se objevují jako „nové položky“ (poté, co začala platit pravidla pro stanovování převodních cen) v řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě a arbitráži.

Nástroje pro měření Údaje shromážděné GŘ TAXUD o nových řízeních vedoucích ke vzájemné dohodě a počtech případů podle arbitrážní úmluvy a směrnice o mechanismech řešení daňových sporů.

1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1 *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Cílem Komise je předložit návrhy prováděcích aktů týkajících se většiny transakcí uvedených v článku 14 a poskytnout další upřesnění týkající se jednotné dokumentace pro stanovování převodních cen uvedené v článku 13 během prvních pěti let uplatňování směrnice.

1.5.2 *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Důvody pro opatření na evropské úrovni (*ex ante*)

Všechny členské státy EU zavedly princip tržního odstupu do svých vnitrostátních právních předpisů. Přesto však vnitrostátní právní předpisy členských států vykazují významné rozdíly. Kromě toho se v jednotlivých členských státech liší postavení a úloha pokynů OECD pro stanovování převodních cen, což vytváří různé výklady principu tržního odstupu.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*)

Vzhledem k neodmyslitelnému přeshraničnímu prvku stanovování převodních cen vyplývá přidaná hodnota zapojení Unie z možnosti zavést společný přístup ke stanovování převodních cen v celé EU, který povede k větší daňové jistotě a kterého lze dosáhnout pouze na úrovni EU.

1.5.3 *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Tato legislativní iniciativa je na úrovni EU nová. Pravidla pro stanovování převodních cen nejsou na úrovni EU harmonizována prostřednictvím legislativních aktů. V minulosti se Komise zabývala otázkami stanovování převodních cen prostřednictvím práce Společného fóra pro převodní ceny (JTPF)⁴⁰ – skupiny odborníků, kterou Komise zřídila v roce 2002 a jejímž úkolem bylo navrhnout Komisi pragmatická, nelegislativní řešení praktických problémů, které přináší praxe

⁴⁰

Viz Společné fórum EU pro převodní ceny (JTPF) zde: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

v oblasti stanovování převodních cen v EU. Jeho mandát vypršel v březnu 2019 a nebyl obnoven.

1.5.4 Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Tato směrnice odráží jedno z opatření stanovených v „Akčním plánu pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení“. Zajištění spravedlivého zdanění vyžaduje předcházet zneužívání daňových předpisů. Návrh bude využívat podobné postupy, režimy a nástroje informačních technologií, které již byly zřízeny nebo které jsou vyvíjeny v souladu se směrnicí DAC.

1.5.5 Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Aby mohla Komise navrhnout prováděcí akt, bude muset spolupracovat s odborníky v oblasti stanovování převodních cen a uspořádá schůzky, na kterých je požádá o radu. Pro výměnu odborných znalostí by mohla být zřízena stálá skupina odborníků. Příslušné náklady spojené s těmito zasedáními budou financovány z rozpočtu EU.

1.6 Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od RRRR do RRRR
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7 Předpokládaný způsob plnění rozpočtu⁴¹

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v člácích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,

⁴¹ Vysvětlení způsobů plnění rozpočtu spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
 - ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
 - ☐ subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Komise zajistí, aby byly zavedeny mechanismy sloužící ke sledování a hodnocení fungování zásahu a vyhodnotí zásah ve vztahu k hlavním cílům tohoto politického opatření.

Členské státy budou Komisi každoročně předkládat údaje s informacemi dle výše uvedené tabulky o ukazatelích výkonnosti, které budou použity ke sledování souladu se směrnicí. Jakmile budou údaje ze sledování k dispozici a bude-li to považováno za vhodné, Komise zváží revizi některých ukazatelů v prováděcím aktu pro systém podávání zpráv.

Pět let po provedení směrnice proběhne hodnocení, které Komisi umožní přezkoumat výsledky politiky s ohledem na její cíle, jakož i celkové dopady, pokud jde o zlepšení jednotného uplatňování zásady tržního odstupu v celé EU a také snížení dvojího zdanění a dvojího nezdanění.

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Provádění iniciativy bude záviset na příslušných orgánech (daňových správách) členských států.

Po přijetí směrnice se Komise bude podílet pouze na přípravě pravidel prostřednictvím prováděcích aktů a bude jednat pouze v případě porušení směrnice.

2.2.2 *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Hlavní prvky kontrolní strategie jsou:

Veřejné zakázky

Kontrolní postupy pro veřejné zakázky definované ve finančním nařízení: k zadání veřejné zakázky dochází po ověření, které zavedeným postupem provedou útvary Komise příslušné pro platby, přičemž se zohledňují smluvní závazky a řádné finanční i obecné řízení. Opatření proti podvodům (kontroly, zprávy atd.) budou obsažena ve všech smlouvách uzavřených mezi Komisí a příjemci. Základem každé

konkrétní smlouvy jsou podrobné zadávací podmínky. Schvalovací proces se striktně řídí metodikou TAXUD TEMPO: provádí se přezkum, případně úpravy předmětu plnění, a nakonec se transakce výslovně schválí (nebo zamítne). Bez „dopisu o schválení“ nelze uhradit žádnou fakturu.

Technické ověřování pro veřejné zakázky

GŘ TAXUD provádí kontroly předmětů plnění a dozor nad operacemi a službami prováděnými dodavateli/zhotoviteli/poskytovateli. Pravidelně také provádí kontroly kvality a bezpečnostní kontroly svých dodavatelů. Kontroly kvality ověřují, zda stávající procesy dodavatelů splňují pravidla a postupy, které jsou definovány v plánech kvality. Bezpečnostní kontroly se zaměřují na konkrétní procesy, postupy a nastavení.

Kromě výše uvedených kontrol provádí GŘ TAXUD také tradiční finanční kontroly:

Předběžné ověřování závazků

Veškeré závazky v rámci GŘ TAXUD ověřuje vedoucí finančního oddělení a obchodní korespondent úseku lidských zdrojů. V důsledku toho je předběžně ověřováno 100 % přidělených částek. Tento postup poskytuje vysokou úroveň jistoty, co se týče legality a správnosti transakcí.

Ověřování plateb

Předběžně je ověřováno 100 % plateb. Kromě toho je náhodně vybrána alespoň jedna platba (ze všech kategorií výdajů) týdně k další předběžné kontrole; tuto kontrolu provádí vedoucí finančního oddělení a obchodní korespondent úseku lidských zdrojů. Není stanoven žádný cíl, co se týče pokrytí, jelikož účelem tohoto ověřování je „náhodná“ kontrola plateb za účelem ověření, zda byly všechny platby připraveny v souladu s požadavky. Zbývající platby jsou denně zpracovávány v souladu s platnými pravidly.

Prohlášení dále pověřených schvalujících osob

Všechny dále pověřené schvalující osoby podepisují prohlášení na podporu výroční zprávy o činnosti za příslušný rok. Tato prohlášení se týkají operací prováděných v rámci programu. Dále pověřené schvalující osoby prohlašují, že operace související s plněním rozpočtu byly provedeny v souladu se zásadami řádného finančního řízení, že zavedené systémy řízení a kontroly poskytují uspokojivou záruku ohledně zákonnosti a řádnosti transakcí a že rizika související s těmito operacemi byla řádně identifikována, nahlášena a že byla realizována zmírňující opatření.

2.2.3 *Odhad a odůvodnění nákladové efektivity kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Zavedené kontroly poskytují GŘ TAXUD dostatečnou záruku kvality a správnosti výdajů a snižují riziko nedodržování předpisů. Výše uvedená opatření kontrolní strategie snižují potenciální rizika na méně než vytyčená 2 % a vztahují se na všechny příjemce. Jakákoli další opatření pro snížení rizik by znamenala neúměrně vysoké náklady, a proto se neplánují. Celkové náklady vzniklé při provádění výše uvedené kontrolní strategie – pro všechny výdaje v rámci programu Fiscalis – jsou omezeny na 1,6 % celkových provedených plateb. Očekává se, že se u této iniciativy udrží na tomto poměru. Kontrolní strategie programu snižuje riziko nedodržování předpisů prakticky na nulu a je úměrná rizikům, která s sebou program nese.

2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol na místě a inspekci, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/964 s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jiné nezákonné činnosti ovlivňující finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o poskytnutí grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo 03 04 0100	RP/NRP ⁴²	zemí ESVO ⁴³	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů ⁴⁴	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	Zlepšení řádného fungování daňových systémů	RP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	[XX.YY.YY.YY]	RP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

⁴² RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁴³ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁴⁴ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2 Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	03 04 0100
--	--------------	-------------------

GŘ: TAXUD			Rok 2025 ⁴⁵	Rok 2026	Rok 2027	Rok	Rok	Rok	CELKEM
○ Operační prostředky									
Rozpočtová položka ⁴⁶	Závazky	(1a)	0 065	0 065	0 065				0 195
	Platby	(2a)	0 065	0 065	0 065				0 195
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)							
	Platby	(2b)							
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁴⁷									
Rozpočtová položka		3)							
Prostředky na GŘ TAXUD CELKEM	Závazky	=1a+1b +3	0 065	0 065	0 065				0 195
	Platby	=2a+2b +3	0 065	0 065	0 065				0 195

⁴⁵ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

⁴⁶ Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

⁴⁷ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

○ Operační prostředky CELKEM	Závazky	4)								
	Platby	5)								
○ Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM			6)							
Prostředky z OKRUHU <....> víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	=4+6								
	Platby	=5+6								

Pokud je návrhem/podnětem dotčen více než jeden operační okruh, zopakuje se výše uvedený oddíl:

○ Operační prostředky CELKEM (všechny operační okruhy)	Závazky	4)								
	Platby	5)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy (všechny operační okruhy) CELKEM			6)							
Prostředky CELKEM v rámci OKRUHŮ 1 až 6 CELKEM (referenční částka)	Závazky	=4+6								
	Platby	=5+6								

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	-----------------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha 5 rozhodnutí Komise o interních pravidlech pro plnění oddílu Komise v souhrnném rozpočtu Evropské unie), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
GŘ TAXUD									
☐ Lidské zdroje		1,026	1,026	1,026					3,078
☐ Ostatní správní výdaje		0,052	0,052	0,52					0,156
GŘ TAXUD CELKEM	Prostředky	1,078	1,078	1,078					3,234

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	1,078	1,078	1,078					
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	--

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N ⁴⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
Prostředky CELKEM v rámci OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce	Závazky	1,143	1,143	1,143					3,429
	Platby	0,065	0,065	0,065					0,195

⁴⁸

Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

CELKEM									
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2 Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)						CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	↓	Druh ⁴⁹	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ⁵⁰ ...																		
– Výstup																		
– Výstup																		
– Výstup																		
Mezisoučet pro specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 ...																		
– Výstup																		
Mezisoučet pro specifický cíl č. 2																		
CELKEM																		

⁴⁹ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

⁵⁰ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3 Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2025 ⁵¹	Rok 2026	Rok 2027	Rok	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
--	---------------------------	-------------	-------------	-----	--	--	--	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	1,026	1,026	1,026					3,078
Ostatní správní výdaje	0,052	0,052	0,052					0,156
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	1,078	1,078	1,078					3,234

Mimo OKRUH 7⁵² víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce								

CELKEM	1,078	1,078	1,078					3,234
---------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GR a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁵¹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

⁵² Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok	Rok	Rok	Celke m
○ Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	6	6	6				6
20 01 02 03 (při delegacích)							
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
○ Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁵³							
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 xx yy zz⁵⁴	– v ústředí						
	– při delegacích						
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM	6	6	6				6

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Příprava schůzek a korespondence s členskými státy, příprava prováděcích aktů, organizace schůzek s odborníky, účast na schůzkách OECD. V současné době GŘ TAXUD nedisponuje potřebnými zdroji, a proto by bylo třeba v budoucím rozpočtu GŘ TAXUD přidat další plnohodnotné pracovní úvazky.
Externí zaměstnanci	

⁵³ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁵⁴ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4 Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Upřesněte, jaká úprava se požaduje, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky. V případě zásadní úpravy přiložte excelovou tabulku.

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky, odpovídající částky a navrhované nástroje, které mají být použity.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5 Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ⁵⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

⁵⁵ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁵⁶					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

⁵⁶ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.